

Εταιρία	Δαρχ. 48.
Εξουσιοδότηση	Δαρχ. 14.
Υπογραφή	Δαρχ. 14.

ALON

Αριθμός άρθρων της Συντακτικής	
Εκτεταμένη	Αρχ. 44.
Μεταβατική	Αρχ. 37.
Τελική	Αρχ. 16.

Καθίσταται ομοίως Τελική και Κοινωνική

Каді́дзюмэст' Талі́бану, хі́ Каді́бану

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1843.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Εθνικῆς Συνελεύσεως συνιᾶσιντι; Γ. — Οἱ ὑπερασπισταί; ὑπὲρ τῆς Προεδρείας καὶ ὑπὲρ τῶν ἐγγράφων — Οἱ παρὰ τῇ Εξεταστικῇ Ἐπιτροπῇ παρευχθῆντες; Ἑλληνοξέουσι τῶν Ἐκπαιδευτῶν καὶ τῶν Σωματείων — Κατάλογος κτηνηλίων θωρακιστῶν παρὰ τῇ Ζωσιμείᾳ; Ἀνδραγαθία; — Εἰδύσει; Θισσαλονικῆς; — Αὐτόν ἐκπύνηται; — Ἀποβιώτες Ἀναστασίῳ Μανίᾳ.

Κατανομή της Εθνικής Συνελεύσεως.

Ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς Συνελεύσεως δύναται νὰ ἔχῃ μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς τὰς ἀποφάσεις της, καὶ ἐπομένως εἶναι ἔργον σπουδαιότατον. Ὁ Κανονισμὸς γίνεται, ἢ τοῦλάχιστον πρέπει νὰ γίνῃ, διὰ νὰ ἐξασφαλιστῇ ἡ ἐλευθερία τοῦ φρονήματος ὅλων τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ τίθενται εἰς τὴν ἁρμοδίαν τάξιν τὰ ἐξ-ταστὰ ἀντικείμενα, διὰ νὰ ἐνεργῇται μεθοδικὰ καὶ ὁ-ρυθμὸς ἡ συζήτησις καὶ, ἐπὶ τέλους, νὰ ἐπιτυγχάνεται πιστὴ ἡ ἔκφρασις τῆς γενικῆς θελήσεως. Ἄμα παραδεχ-θώμεν, ὅτι μόνον ἀκολουθοῦσα αὐτὸν τὸν δρόμον δύναται πᾶσα Συνέλευσις νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀληθῆ ἐντολὴν της, θέλομεν ὁμολογήσει, ὅτι αἱ διατάξεις, αἱ προειθέμεναι νὰ χαράξωσι τὸν δρόμον τοῦτον καὶ νὰ ποδεγασθῶσιν εἰς αὐτὴν τὸ πολυμελὲς τοῦτο σῶμα, εἶναι ἄξιοι μεγάλης προσοχῆς, οὐδὲ θέλομεν ἀπορήσει, ὅτι πολλοὶ δημοσιο-γράφοι θεωροῦσιν αὐτὰς ὡς π λ α δ ο υ ν τ ῆ ς ν ο μ ο-θεσίαις οὐσιωδέστατον.

Τὸ σχέδιον τοῦ Κανονισμοῦ, τὸ ὁποῖον συνέταξεν ἡ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῆς Συνελεύσεως διορισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἰδύναται ἄρα γὰρ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνωτέραν ἐκτεθέντα σκοπὸν ; ὠφελήθῃ, ὅσον ἔπρεπεν, ἀπὸ τῆν πείραν τῶν πρεσβυτέρων ὁμοῦ ἀδελφῶν τῆς τὸ στάδιον τῆς κοινοβουλευτικῆς συζητήσεως ; ἐθιμολογήθῃ εἰς τὰς ὑγειεῖς ἀρχάς ; ἀδιστακτικῶς ἀπαντῶμεν, ὅτι ὄχι. Μᾶλλον τὰ περὶ τοῦ Προέδρου, μᾶλλον τὰ περὶ τῶν συζητήσεων μᾶλλον τὰ τῆς ψήφοφορίας ἐκαιωνίσθησαν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἐξασφαλιστῇ ἡ ἀπαραίτητος ἀμεροληψία τοῦ προηστανμένου τῆς Συνελεύσεως, ἡ ἀναμφισβήτητος καὶ ὀριστικὴ κατάρτισις τῆς πλειονοψηφίας καὶ ἡ εἰλικρινὴς καὶ ἀδόλοχος πιστοποίησις οὐτῆς.

Κατὰ τὸ δεύτερον ἰδάριον τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ σχεδίου, ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Συνελεύσεως ὡς Πληρεξούσιος. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀντέγραψεν ἐνταῦθα τὸ ἀρθρον 21 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς· ἀλλὰ λόγοι, ἀνεπίδεντοι ἀντιρρήσεις, ἔπρεπε νὰ τὴν ἀποτρέψωσιν ἀπὸ τοῦτο. Ὁ Πρόεδρος διδοὶ τὸν λόγον εἰς τοὺς βουλευμένους· ἀγορεύειν, τοὺς διακόπτει, τοὺς ἀνακαλεῖ εἰς τὴν τάξιν, διαλύει ἐν περιπτώσει θορύβου τὴν συνεδρίαν, κηρύττει τὰ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, ἀναγγέλλει τὰς ἀποφάσεις τῆς κλπ. Τὰ καθήκοντα ταῦτα καὶ δικαιώματα εἶναι οὐσιώδη. Ὁ Πρόεδρος ἐκπληροῖ συνήθως ἔργα ἀληθῶς δικαστικά. Αὐτὸς κρίνει καὶ ἔχει τὸν λόγον μετὰ πολλῶν συγχρόνως ἐγερθέντων· αὐτὸς κρίνει, ἂν ὑπάρχῃ παρεκτροπὴ λόγου· ἐξίστι ἐπιτιμήσεως· αὐτὸς κρίνει, ἂν ὑπάρχῃ τόσος θόρυβος, ὥστε ν' ἀπαιτῆται διάλυσις τῆς Συνεδριάσεως. Εἶναι ἀληθές, ὅτι αἱ κρίσεις του δὲν εἶναι ἀνεκκλητοὶ καὶ ἡ Συνέλευσις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν διὰ τῆς ψηφοφορίας ἐπαγρόθυμίν του· ἀλλ' εἶναι πρόδηλον, ὅτι συμφέρει τὰ μέγιστα, ὥστε αἱ ἐρίσεις οὗται εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Συνελεύσεως νὰ γίνωνται σπιννώστα, διότι ἄλλως ἢ πρόεδρος τῆς συζητήσεως ἤθελεν ἀπαντᾶ ἀκατάπαντα προσκόμματα· συμφέρει ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἡ Συνέλευσις νὰ σέβεται συνήθως τὰς ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου· ἀλλὰ διὰ νὰ σέβεται τὰς ἀποφάσεις του ταύτας, ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ὁπεριόριστον πεποιθήσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην του· καὶ, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἡ πεποιθήσις αὕτη, ὅρον εἴεστιν, ἀνάγκη νὰ θεωρηθῇ ὁ Πρόεδρος οὗτος τῆς Συνελεύσεως κατὰ τῶν δελεασμάτων τῆς συμπαθείας, νὰ ἀρθῇ ἐκ μέσου καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόνοια τῆς μεροληψίας του, νὰ μὴ φαίνεται ἐνὶ λόγῳ ὡς μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὀρεῖται νὰ περιμβαίῃ ὡς δικαστή. Οἱ Ἄγγλοι, τῶν ὁποίων ἡ μακροχρόνιος πείρα περὶ τὰς κοινοβουλευτικὰς συζητήσεις δὲν εἴμπορει εἰμὴ νὰ ἐλκύτῃ τὸ σέβας ὧν τῶν δευτεροτόκων τῆς ἐλευθερίας ἐθνῶν, παρατηροῦσιν ἀπαρασάλευτον τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ Πρόεδρος οὐδὲ ψηφίζει, οὐδὲ ἀγορεύει ποτὲ εἰς τὰς συζητήσεις, ἐκτὸς μόνον διὰ νὰ ἐθέσῃ τὴν τάξιν τῶν συζητητέων ἀντικειμένων, ἢ διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν Κανονισμόν· καὶ τοῦτο, διότι, ἡσθάνθησαν, ὅτι εἰς πολυπληθεῖς Συνελεύσεις, ὅπου εἶναι φυσικὸν νὰ γενῶνται καὶ πάθη καὶ ἔχθραι, εἶναι ἀπαραίτητον, ὥστε ὁ ἐπιτετραμμένος τὰς κατευνάξῃ καὶ νὰ ἀναχαιτίζῃ οὐτὰ νὰ μὴ εὐρίσκηται οὐδέποτε εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ κατατάσσεται ὑπὸ τὴν σημαίαν ἐνὸς κόμματος, τοῦ νὰ ἔχῃ φίλους καὶ ἐχθρούς, τοῦ νὰ μεταβαίῃ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ διαδίκου εἰς τὴν θέσιν

τοῦ δαιτητοῦ, καὶ νὰ διακινδυνεύρ βλεπληρώσεις καθη-
κόντων ἀντικρουμένων, τὸ εἶδαι, τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὸν
δημόσιον χαρακτῆρά του.

Κατὰ τὸ σχέδιον π. 24. ζήτημα προσωπι-
κὸν ἢ ἀφορῶν ἀρχὰς νόμων ἀποφασίζε-
ται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ὅσακις δὲ
πρόκειται περὶ προσώπων, ἡ μυστικὴ ψηφοφορία εἶναι ἐ-
πιβουλή, ὡς ἀντιβαλόντων εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς δημοσιότητος
τῶν βουλευτικῶν διακρίσεων, τὴν ὁποίαν παρεδίχθη,
καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ παραδειχθῇ, ὁ κανονισμὸς
μᾶς. Ἄν ᾖ αἰσθητὴς, ὅτι ἡ δημοσιότης τῶν συνεδριάσεων
τῆς συνελεύσεως εἶναι ἀπαραίτητος, διὰ νὰ περιρρίζωνται
οἱ Πληρεξούσιοι εἰς τὸ καθῆκόν των, διὰ νὰ κερδίζῃ ἡ
συνέλευσις τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν συναίνεσιν τοῦ ἔθνους
καὶ διὰ νὰ ὁδηγῶνται αἱ ἐκλογαί, μέχρι τίνος οἱ ἐντολο-
δόχοι των ἐφάπταν ἀξιοὶ τῆς ἀπομνησίσεως εἰς αὐτοὺς
τιμῆς, ἡ μυστικὴ ψηφοφορία κατὰστρέφει ὅλην τὴν τῇ
ἀποτελέσματα. Πόσοι εἶναι ἐκ τῶν Πληρεξουσίων οἱ ἀγο-
ρευόντες, δηλαδὴ οἱ ἐκφράζοντες πανδημῶς τὴν γνώμην
των; ἐκ τῶν ἀγορευόντων πόσοι ἔμπορουν ἀλλὰ νὰ λέ-
γῃ καὶ ἄλλα νὰ ψηφίζωσιν ὠρελούμενοι ἀπὸ τὸ προ-
σωπεῖον τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας; Διὰ μόνης λοιπὸν τῆς
φανερᾶς ψηφοφορίας ἐξελέγχεται ἡ ἀληθὴς διαγωγή των καὶ
ὑποβάλλονται εἰς τὸ Κριτήριον τῆς κοινῆς γνώμης. Ἀλλ'
ἡ Κοινὴ γνώμη εἶναι πάντοτε σύμφωνος μὲ τὸ κοινὸν κα-
λόν, μάλιστα ὡς ἐπιτοπλεῖστον. Δὲν συσταλλόμεθα νὰ τὸ
ἐπαναλάβωμεν, ὡς ἐκ τὸ πλεῖστον. Τὸ Κοινὸν γνωρίζει
τὸ συμφέρον του καὶ κατὰ τὸ συμφέρον τοῦτο βυθμίζεται
ἡ γνώμη του. Ἀλλὰ ἐδέχεται ἐνίοτε καὶ ν' ἀπατάται, καὶ
εἰς τοιαύτας περιστάσεις, λέγουσιν οἱ φίλοι τοῦ σκοπού,
εἶναι καλὸν νὰ ψηφοφορῶσιν οἱ πληρεξούσιοι ἐν τῷ ἀρυ-
πτῷ, διὰ νὰ ἀποριύγῃ τὴν ἔλκον ἐπιτίμησιν των καὶ
νὰ διατηρῶσιν τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Ψεῦδος μέγα καὶ
ἐπιχειρημα δόλιον! Ἡ ἀπάτη τοῦ Κρινοῦ, ἂν ᾖ ἀπάτη,
εἶναι πρόσκαιρος. Ὁ φρένιμος, ὁ ναυαγὴς, ὁ ἀδολος, Πλη-
ρεξούσιος θέλει ἀέποτε διακρίνῃ τὴν γνώμην των περὶ
ζουσαν ἐκ τυχαίας τινος καὶ ἐξαιτίας περιστάσεως ἀπὸ
τὴν γνώμην τὴν σχηματισθεῖσαν μετὰ σκέψιν ὠριμον, τῶν
κραυγῶν τοῦ πλῆθους διαλυομένων ὡς κακὸς ἀπὸ
τὴν περωτισμένην κρίσιν, ἥτις ἐπιζῇ εἰς τὴν προσωρινὴν
πλάνην. Ὅταν ὁ ἐντιμὸς πληρεξούσιος πεισθῇ περὶ τῆς
κοινῆς ὠρελίας μέτρου τινός, θέλει ἄσῃς ἡμέτερος τὴν
ψῆφόν του ὑπὲρ αὐτοῦ, προὔλινον, ὅτι μετ' ὀλίγον καὶ ἡ
Κοινὴ γνώμη θέλει τὸ παραδειχθῇ πεποιθώς, ὅτι ἡ εἰλι-
κρίνεια τῶν προσημάτων ἐπιτάσσει σέβας καὶ εἰς ὅλους
τοὺς ἀντιπάλους, καὶ βίβριος ὅτι εἰς τὰ ἐλεύθερα ἔθνη ὁ
ἀντιπάλους πολίτης τιμᾶται τοῦλάχιστον, ὅσον καὶ ὁ γεν-

ναιος στρατιώτης. Μόνος ὁ δόλος καὶ ἡ κακοχρεία δύνανται νὰ ἔχωσι συμφέρον εἰς τὴν μυστικὴν ψηφρορίαν. Ἄν οἱ θεοειῶτες δὲν λαλοῦσιν, οἱ κύριοι δὲν λαλοῦσιν ἐκεί-
σιν, καὶ διὰ τῶν ἀφάνων ἐκείνων κινήσεων δύναται τις νὰ προδώσῃ καὶ πατρίδα καὶ τιμὴν καὶ συνείδησιν καὶ καθῆκον, καὶ συγχρόνως νὰ κερύττῃ ἐαυτὸν προσιτάτην τοῦ κοινοῦ συμφέροντος καὶ ἐπιδραχὴν τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους.

Διμόσια λοιπὸν, διμυσία ψηφρορία ἐπὶ τῶν νόμων, καὶ τοῦτο ὑπαγορεύει ἡ ἀνάγκη, αἱ δὲ ἐκλογαὶ τῶν προση-
κόντων ὡς ἐξαιρέτως τοῦ κανόνος τοῦτου ὑποβαλλόμεναι εἰς τὴν μυστικὴν ψηφρορίαν, διότι αἱ ἰδιαιτέρας σχέσεις καὶ ὑποχρεώσεις καὶ φιλίας καὶ ἔχθρας ἔχουσι πάντοτε μεγί-
στην ἐπιρροὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ δύνανται τῶντι νὰ προσβάλλωσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ψήφων, ἂν καὶ ὑπάρχωσι Κράτη, καὶ ῥητῶς ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, εἰς τὰ ὅποια ἡ διμυσία καὶ πασιδηλὸς ψηφρορία δὲν ὑπόκειται εἰς οὐ-
δεμίαν ἐξίτησιν.

Ἄλλο οὐσιωδέστατον ζήτημα εἶναι, ἂν μετὰ πρώτην συζήτησιν καὶ ψηφρορίαν, ἡ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας θέλῃ θεωρεῖται ὡς ἡ ἀληθὴς καὶ ἀμετάκλητος βού-
λησις τῆς Συνελεύσεως, ἢ ἂν θέλῃ γίνεσθαι δευτέρα ἢ καὶ τρίτη ἐπανάλυσις τῆς συζητήσεως καὶ ψηφρορίας, διὰ
νὰ καθίσταται οὕτως ἀνομολογήτως ἡ θέλησις τῶν πλειόνων ἢ ἀντιπροσωπεύουσα τὴν κοινὴν τοῦ ἔθνους ἐύ-
χην. Τὸ σγέδιον τοῦ Κανονισμοῦ εἶναι κατὰ τοῦτο θρα-
εύτατον. Κατ' οὗτο μίαν μόνον συζήτησιν καὶ ψηφρορίαν
ἔρχεται εἰς τὴν ἀποφασίαν διὰ πάντας τὴν ἀπόφασιν τῆς
συνελεύσεως ἢ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Ἄλλα ἔθνη, εὐρι-
σκόμενα εἰς ἴσον κοισίμους περιστάσεις ἀπὸ ἡμῶν, ἐνό-
μισαν ὅτι πρέπει νὰ ᾔναι ὀλιγώτερον ῥιψακίδουσα. Τὰ ἄρ-
θρα 46, 47, 48 τοῦ Γαλλικοῦ Κανονισμοῦ οὐρίζουσι ῥη-
τῶς, ὅτι πᾶς νόμος θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς δύο συζητή-
σεις καὶ ψηφρορίας, τὴν μίαν περὶ τοῦ συνόλου τῶν
συζητούμενων ἀντικειμένων, τὴν ἄλλην περὶ τῶν κατὰ
μέρος διατάξεων, καὶ πολλάκις εἶδομεν ν' ἀπορρίπθῃ εἰς
τὴν δευτέραν ψηφρορίαν νομοσχέδιον, τὸ ὅπερ ἐγένετο
δικτὸν εἰς τὴν πρώτην. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐπέχουν ἔτι περισ-
σότερον ὑποβάλλοντες ὅλα τὰ νομοσχέδια τῶν εἰς τρεῖς
συζητήσεις γενομένων εἰς ἡμέρας διαφορετοὺς καὶ πολλάκις
εἰς μεγάλα διαστήματα. Τὸ νομοσχέδιον δύναται ν' ἀπορ-
ρίπθῃ μετὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν δευτέραν ἢ μετὰ τὴν
τρίτην ψηφρορίαν, ἀλλὰ δὲν γίνεται δικτὸν, εἰμὴ
ἀφ' οὗ διέλθῃ διὰ τῆς τριπλῆς αὐτῆς βρασίδου. Καὶ ὅχι
μόνον τοῦτο μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζητήσεως,
μεταξὺ τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης τὸ νομοσχέδιον συ-
ζητεῖται εἰς τὴν βουλὴν σχηματοποιεμένην ὅλῃ.

πληρον εἰς ἐπιτροπὴν, ὅπου ἡ συζήτης εἶναι εἰκειότερα παρὰ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως, ὅπου ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Πληρεξουσίους νὰ λάβωσιν, δοκιμαστικῶς, τὸν λόγον, καὶ ὅπου ἡ συζήτης περιστρέφεται μεταξύ τῶν μᾶλλον ἐξοικειωμένων μετὰ τὸ προκαείμενον ζήτημα Πληρεξουσίων. Ἄν λοιπὸν εἰς ἔθνη, ὅπου ὑπάρχουσι δύο βουλαι, ὡς ἐκάστη δύναται νὰ ἐκανοθῶνῃ τὴν πλάιην ἢ τὴν παρεκτροπὴν τῆς ἄλλης, ὅπου δὲν πρόκειται, ὡς ἤδη παρ' ἡμῖν, νὰ λυθῶσι διὰ μιᾶς ὅλα τὰ σπουδαιότατα ζητήματα τοῦ συντάγματος, ὅπου ἐπὶ τέλους ὑπάρχει τὸσον ἐπὶ τῶν πλείων καὶ μακρότερον, ἢ ὑπὲρ τῶν βουλῶν ἐποβάλλεται εἰς τὰς ἐγγυήσεις καὶ τὰς ἐπαναλήψεις, δὲν ἔχουσιν εἰς τὴν παραδόξω τὸλμῃ, ἔργον νὰ κυριεύωμεν ἡμεῖς τὰ πάντα διὰ μιᾶς συζητήσεως, καὶ διὰ μιᾶς ὑποφορίας;

Ἀλλὰ θέλουν ἴσως μὰς ἀντεῖπει, αἱ τρεῖς αἵται συζητήσεις ἐπάρχουν χρονοτριβὰς καὶ ἐπαναλήψεις. Ἀπαντῶμιν, ὅτι, ὅταν ἡ ἐθνητικὴ συνέλευσις ἔχῃ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ ἀντικειμένων τόσων ἐμμερισθῶν, ὅσων εἶναι τὰ ἔδη προκείμενα, αἱ χρονοτριβὰ καὶ αἱ ἐπαναλήψεις ἔχουσιν μόνον δὲν ἐλάπτουν, ἀλλὰ ἐπιτελοῦν τὰ μέγιστα. Ἡ χρονοτριβὴ ἐπιφέρει τὴν ὠρίμον σκέψιν καὶ τὴν ἐκρίβη πληροφορίαν ἢ δ' ἐπαναλήψεις τῶν συζητήσεων τὴν ἐκτενέστερον πεποιθτοῦσιν. Τὸ δεινότερον ἐπιγένημα, διὰ νὰ ἐντυπωθῇ καλῶς εἰς τὴν βίαν τοσούτων Πληρεξουσίων, πρέπει νὰ παρασταθῇ εἰς αὐτοὺς ἅπασι καὶ οἷς καὶ ὑπὲρ διαφόρους ἐπάψεις. Οἱ ἀβυσσῶναι, τοὺς ὁποίους πείθεται μετὰ μίαν λέξιν, ἀπαυθίζονται μετὰ μίαν ἄλλην. Ἡ δὲ ἐπιμονὴ τῆς συζητήσεως παράγει τὴν ἐπιμονὴν τῆς πεποιθήσεως καὶ τὴν σταθερότητα τῆς διεγωγῆς.

Πολλάκις δὲ ὁ τοιοῦτος τῆς συζητήσεως πρόπος ἐπιφέρει καὶ οἰκονομικὴν γρήνιν οὐσιώδη. Ἡ πρώτη συζήτης ἀποβλέπει τὸ παραδεκτὸν ἢ μὴ παραδεκτὸν τοῦ μέτρου ὑπὸ τὴν γενικὴν φύσιν. Ἐποῦν θεωρουμένου. Ἄν λοιπὸν ἡ συνέλευσις ἀποκρούσῃ τὸ παραδεκτὸν, (δοῦν) ἀπορρίπτει τὸν χρόνον τὸν ὅποιον ἔθηκε ματαίως κατατρίψει εἰς διασκέψεις περὶ τῶν κατὰ μέρος διατάξεων. Ἄν ἔχῃμεν καιρὸν ν' ἀν' πτυχθῶμεν περισσότερην σήμερον περὶ τῶν ἀπείρων πλεονεκτημάτων τῆς ἐπανειλημμένης ταύτης συζητήσεως καὶ ψυχρηρίας. Ἀλλὰ λέγομεν ὅτι οἱ ἱσπανοὶ, οἱ βέλαι, οἱ ἀβασάνιστοι ἀποτάσεις τῶν συνελεύσεων εἶναι ἡ μεγαλειότερη πληγὴ τὴν ὅποιον δύνανται νὰ πάθῃ τὸ ἔθνος: αἱ σειλίδες τῆς ἱστορίας, τῆς ἀντικείμενης ἱστορίας, τὸ κηρύττουσι στενωπρῶς τῇ φωνῇ.

Ἄν γένῃ, τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς παρέχει καὶ ἄλλας οὐσιώδεις ἐλλείψεις. Θέλομεν ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὰς: μάλιστα δὲν ἀμφισβῆλλομεν ὅτι ἡ συνέλευσις θέλει αἰσθανθῇ καὶ διορθώσῃ τὰ πολυπλήθῃ αὐτοῦ ἀτοπύματα.

Διὰ τούτων ἐν τῇ τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ.
ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἑρεσία Δραχ. 48.
Ἐξαρκεσία. Δραχ. 24.
Τριμηνία. Δραχ. 16.

ΑΙΩΝ

Διὰ τούτων ἐν τῇ τῇ Ἑκκλησίᾳ.
Ἑρεσία Δραχ. 48.
Ἐξαρκεσία. Δραχ. 24.
Τριμηνία. Δραχ. 16.
Ἐκδόσεις κατὰ τὰς ἑκατοντάδας ἀπὸ Κωνσταντίνου

ΤΕΤΑΡΤΗ, 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1843.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Η Συνέλευσις—τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως Συνεδριάσεις ἔαρχ-
ται μὲν 5 καὶ 6, τῆς 7 καὶ 8, καὶ 9 καὶ 10.—ΔΙΑΦΟΡΑ. Αἱ ἐξεργη-
σόμεναι ἀρχαὶ τοῦ Αἰῶνος ὡς πρὸς τὸ σύνταγμα—Πράξεις τῆς
Ἐθνοσυνελεύσεως—Αἱ περὶ τῆς 3 ἰσχύος ἀλλοτρίου σφίγεις—Αἱ
Γοτμπατζίτι τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν—Ο ὑποστρά-
τηγος Ι. Θ. Κωλοκοτρώνης ἀπελνόμενος ὡς ὑπερπαιστής—Πα-
ραίτησις Ι. Φιλέμονος ἐκ τῆς Ἀντιπροσωπίας—Οχληγόντες—Κί-
ρριθος—Ἐπιστολὴ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—Διατριβὴ Μ. Πλατῶ-

Ἡ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Τῶν ἑθνικῶν δικαίων ἡ πρὸ τούτων χρόνων ταλαν-
τιομένη τύχη ἀποφασίζεται πλέον, καὶ τῶν πολιτῶν
τὸν νοῦν καὶ τὸ πνεῦμα δικαίως ἐπιταχύνουσιν ἡ Συ-
λεύσις καὶ οἱ ἐργασίαι ταύτης. Ἐνεκαίτιαν ὅλην τὴν
σίδερον καὶ τῆς φλόγης φέρων εἰς χεῖρας ὁ Ἕλλην Λαὸς
κατὰ τῶν Ἀσιατικῶν τυραννῶν, διετίαν ἔπειτα ὅλην ὑπο-
βληθεὶς κρίματιν, οἷς εἶδε Κύριος, ὑπὸ τὴν βερίαν τῶν
ἐμυλίων σπαρχμῶν καὶ τῆς ἀνερχίτης σφύρας, δεκτικί-
αν τέλους πάντων ὅλην γενόμενος τὸ θύμα τοῦ πυροῦ
ἀπολυτισμοῦ ἕκασ τῆς ἐξεργηθείσης τῇ 1833 ἀπεριόρισ-
τον πίστεως τοῦ, ἀντὶ ἐλευθέρου κατέστη θεωρούμενος εἰλω-
τοῦ ξενισμοῦ, ξένος διατελὼν ἀληθῶς τῶν ἀπαρραγμάτων
δικαίων του, ξένος τῆς τιμῆς καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του,
ξένος, δὲν λαμβανόμενος, ἀ. εἰπωμεν, παντὸς κοινωνικοῦ
συμφέροντος, ὀρθῶς ἐννοουμένου. Ἰδὼν ἐλπίζει αὐτὸς ῥι-
ζικὴν τῶν πολυαριθμίων πληγῶν του τὴν θεραπείαν, προ-
σοδοκᾷ πλήρη διὰ τοῦ ἀνέχομενος Θιμελιώδους Νόμου ἀ-
ποζημιῶσιν τῶν ἀπείρων θυσιῶν του, ὁριστικῶν καὶ ἀ-
μάρζοντα τὸν θράμδον τοῦ ἑθνικοῦ πνεύματος τῆς 3 τοῦ
Ἰωάννου. Ἐλπίζει ματαίως; ὅχι. Ἐν Ο, οὐδέποτε ἀποστρέ-
ψαν ἀπὸ τῆς ἑλλάδος τὸ πρόσωπόν του· Ἐν Ο, δικαιοσύ-

νης καὶ ἀγαθότητος ἀμέτρου, ἀπ' οὗ πηλόγητε τῶν ἑλλήνων τὸν διπλοῦν τῆς 25 Μαρτίου 1821 καὶ τῆς 3 7 ὁρίου 1843 ἀγῶνα, ἐμπνέει βιβλῖως τῶν θεῶν τοῦ βουλῶν τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν ἑλλήνων Ἀντιπροσώπων ὡς περιεβέβλημένων τὴν κοινὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ, τὴν υπερτάτην κυριαρχίαν τούτου.

Εἰς τοῦ παρελθόντος τὴν ἀνάμνησιν ἀνατρέχοντες οἱ πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι εὕρισκουσιν ἀπ' ἐνός μίαν πανοῦργον πολιτικὴν δεσμεύσασταν τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ μαγικοῦ τρόπου τῆς παραχρηστικῆς ἐλευθεριῶν τινων, καὶ μίαν ἀπ' ἐτέρου Κυβέρνησιν, πρωτότυπον ἀναγκαστικῆς χωροκαταστάσεως παρουσιάζονταν καὶ κατατροχούσαν τῆς φωνῆς ἐνός Ἑλλήνου, τὴν ὁποῖαν ἤκουσε καὶ ἄλλοτε καὶ ἐσχάτως ὅλη ἡ Εὐρώπη. Οἱ αὗτοι Ἀντιπρόσωποι τὴν κατὰστασιν τοῦ παρόντος διεξερχόμενοι ἀπὸ τῶν τὴν Ἑλλάδα καταπιεσμένην ὑπὸ τὸ βάρος τῆς οἰκονομικῆς ἀμυχνίης, ὡς σῶμα καταπιεσθέντων ἀπὸ τὰ βέλη τῆς διαπλοῆς τῶν ἐσωτερικῶν δικρίσεων καὶ τοῦ ξενισμοῦ, ὡς νεκρὸν, ὃς μᾶλλον συγχωρηθῇ νὰ εἰπώμεν, φθισιώσαν ἐπὶ τῆς κλίνης. Καταστάσεως τοιαύτης δὲ παρουσιάζεται ἕκνη οὔτε ἡ βασιλεὺς αὐτῆς, ὡς ἐκ πικρῶς τρόπου ἐπιβουλεύονται. Ποῖα δὲ ἔχουν νὰ ἀντιτάξωσι μίτη, λαοὶ νὰ διεγερθῇ τὸ παρόν, καὶ νὰ πράξωσι τῆς πατρίδος τὸ μέλλον; Ἀρκεῖ ἄρα μήνη ἡ φύταξις ἐνός συντάγματος χωρὶς ἄλλων προηγουμένων; Εἴτε μὴ λάβωσι ποτε χώραν παρατηρήσεις πικραὶ, παρατηρήσεις δυνάμεται νὰ ὑποστήσωσιν ἄλλως τὰς πρὸ πολλῶν ἐλτρεδονισθείας ἄχρη τοῦδε συκαρκενίας! εἴθε διηγεθῶσι ποτε οἱ ἀπόγονοι τῆς φρόνησιν καὶ τῆς εὐλικρίνειας τῆς παρούσης ἐποχῆς! εἴθ' ἐπὶ τέλους μακαρίσωσιν ἐκντὰς οἱ μέλλουσιν γεγενῆσθαι, ὡς τυγχάνει προγόνων τοιούτων, ὅποιοι οὐχὶ μόνον πρέσβυλον τὰ στήθη των ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ παρέδοσαν εἰς αὐτὰς καὶ τὰς πράξεις των ὡς ἐμψυχον τῆς πατριωτικῆς διαγωγῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς των εἰκόνα!

Εἰς οὐδεμίαν ἐποχὴν ἐννοήσαμεν ὡς Ἑλλὰς τὴν ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τῆς Φθιώτιδος γῆν, οὐδ' ὡς ἔθνος Ἑλληνικὸν ὑπελάθον ποτε τὸ ἐλευθερωθὲν ἐπ' ἐπὶ τοῦτον. Ἐπὶ ταύτης τῆς ἀληθῆς ἐθνικῆς ἀρχῆς στηρίζοντο ἐκν ρύζαμεν πρὸ χρόνων εἰς ὡς μεζόνων ἀγώνων ἀρχὴν, καὶ οὐχὶ ὡς τὸ τέρμα τοῦ ἀγῶνος τῶν 1821, τὴν ἐπὶ τῶν 1829 σάχη τῆς Πέτρας. Ἀπὸ τῆς ἰδίας ὁρμώμενοι ἀρχῆς ἐζητήσαμεν πάντοτε ἀνεπὸρτικτον τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν βασιλευσῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος πνευματικὴν εἰσὶν τῆς Ἑλληνικῆς, ὡς διασπαρθείσης τῷ 1833 εἰς

ἐπιθείτως πνεύματος ἔχον, καὶ τὴν καταστραφὴν ἀπρητή-
 σμεν τῆς ἔμπορικῆς Συνθήκης τοῦ 1840, ὡς παραδειγ-
 μένης τὸ ἑλληνικὸν ἄπεν διηρημένον εἰς ἐλευθέρων καὶ δου-
 λῶν. Περὶ τὰ συμβάντα τῆς Κρήτης καὶ τῆς Θισσαλίας
 τῶν 1841, περὶ τὸν ἀδικόπον παλμὸν καὶ τὸς περιο-
 δικτὲς στρατιωτικὰς προπαρασκευὰς τῶν ὁμήρων ὀθωμαν-
 ῶν, περὶ τὴν πολλὴν, ἃς προσθέσωμεν, καὶ διηγετὴ προ-
 σοχὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας, ἀποδεικνύουσι, τὴν
 ὁποῖαν προσθεύομεν ἀρχήν, καὶ ἡ ἐπανόστασις αὐτῇ Ἑ-
 θνικῇ διαλυγγομένη, καὶ αἱ ἀλλεπαλληλοὶ Συνεδεῦσεις,
 Ἑθνικαὶ καὶ κερυχθεῖσαι. Τὴν Ἑλλάδα προεκέρυξεν
 εἰς τὰ δὲλα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως Α. Υψηλάντης
 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἰστρου, καὶ Ἑλλάδα βιβαίως δὲν ἐν-
 νόει τὴν Πελοπόννησον μεθ' ἐνὸς τμήματός τῆς Στερεῆς καὶ
 τινῶν Νήτων. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐκέρυξεν εἰς
 ἐπαναστάσαν καὶ ἡ πρώτη τῆς Ἐπιδαύρου, καὶ ἡ δευτέρα
 τοῦ Ἀστρους, καὶ ἡ τρίτη τῆς Τροιζένος, καὶ ἡ τετάρτη
 τοῦ Ἀργους Συνέλευσις, καὶ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐννοοῦσαι ὅχι
 τὴν Πελοπόννησον μόνον, ἢ τινὰς Νήτους καὶ μέρος τῆς
 Στερεῆς παρωνυχίδας, ἀλληλοδιαδόχως περιδίδεσθαι Ἀν-
 τιπροσώπους συνεργούς τῆς ἑλληνικῆς Νομοθεσίας καὶ
 Θισσαλούς, καὶ Μακεδόντας, καὶ Ἰππειώτας, καὶ Κρήτας,
 καὶ Χίους, καὶ Κυθωνίτας καὶ λοιπούς. Περὶ Ἑθνοῦς
 Ἑλληνικοῦ ἀπερίθηται διαπραγματευόμενοι καὶ
 συζητολογοῦνται οἱ ἑσπῆριοι καὶ Ἀρκτοῦσι Δυναμείς, τῆς
 Ἑλλάδος Βασιλεὺς ἀνέδειξαν, διὰ τὴν Ἑλλάδα Πρέ-
 σβεις ἀπέστειλαν αὐταί, καὶ δὲν ἐννόουν ἀνταρξίως,
 εἰμὴ τὸ ὅλον ὡς ἐκ τοῦ μέρους. Ἰσχυμέναι εὐτὼ τοῦ Ἀρ-
 χηγῶ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῶν Ἑθνεῶν Συνεδεύσεων
 ἡ φωνὴ καὶ τῆς Εὐρώπης ἀπάτης ἡ συνομιλαγία δὲν πρό-
 χεῖται, εἰμὴ ἡ ἐπιστημονικὴ ἀναγνωρίσις καὶ ἐπιβύλαξις
 τῶν δικαίων, ὅσα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῶν χριστιανῶν ὁ
 λοιπὸς λαὸς τῆς ἑλληνικῆς γῶρας. Τι δύναιται, εἴν ἀνώ-
 τερτι καὶ ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν ἑλλήνων πε-
 ριστάσεις ἐξορῶντων, ἢ θάλουσιν εἶν βραδύται, τὴν μετε-
 στήν τῆς τύχης ὅλων ἐν γένει;

Πρὸς τὴν σκοπὴν αὐτὴν ὅλον ἀνεξαρτέτως τὸ ἑλληνικὸν
 ἐμμένει προθυμῶν ἀπ' ὁρχῆς τῶν πρὸ τοῦ πολέμου προπ-
 σκευῶν, ὅλη ἡ βουλευτικὴ καὶ μετμημένη ἑλλὰς ἐξετιθε-
 ἐνώπιον τοῦ τυράννου, αὐτὴ καταστράφη παντοῦ, αὐτὴ κατα-
 στράφη πολλοχού, καὶ ὡς σώμα ἐν θρησκευτικῶς, γεω-
 γραφικῶς καὶ ἱστορικῶς ἀδιεχώριστον μέγας τῆς συντε-
 λείας τῶν αἰώνων, συνίδρυμε πανταρχεῖν καὶ προσωπι-
 κῶς καὶ ὑλικῶς τὴν ἀγῶνα. Ἀποτυχίας δὲ γεομένης τοῦ
 γενικοῦ σχεδίου, συνεκέντρωτε τῆς δυνάμεις ἐαυτῆς, διὰ
 νὰ κατατιθῇ ἐλευθερία μὲν τοῦ ἀγίστου γαυρία τῆς ἑλλή-

νικῆς χώρας, ὅχι δι' ἄλλο, εἰμὴ διὰ τὴν χρυσιμελίαν αὐ-
τῇ ὥς ἡ καὶ τῆς περιτείρω παντοφύτης ὅλου τοῦ Ἑλλήνου,
ὥς τὸ ἡρμητικόν ἐστὶν ὑπὸ στερνωτέρας βίτης, ὑπὸ ἀρ-
μοδιω-έξεν προπαρασκευῶν, πολέμου. Ἰδού ὁ λόγος, ὁ
μόνος ἀληθὴς λόγος, διὰ τὸν ὁπλοῦν δὲ εἰσέλκεται καὶ με-
τέπειτα, ὥς καὶ πρότερον, οἱ ἀπανταχῶς Ὀμογενεῖς, συν-
τρέχοντες τὴν ἐλευθέρωσιν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, συ-
νειργεῖσθαι μὲ γενναϊότητα ἀξίειπαν ὑπὲρ τῶν δημο-
σίων κατασκευάσεων.

Ἀλλ' ὥς πρὸς ταύτην τὴν ἀναλλοιώτην ἀρχὴν, ποῖαν,
ἐρωτῶμεν, διδούσιν ἰδέσθαι οἱ ὥς πρὸς τὴν ἐτεροχθονισμὸν
ὀργῶσθαι διαθήσεις τινῶν κακῶς συλλογιζομένων ἀν-
θρώπων; ποῖα ἔχει ἀποτελέσματα τὸ ἐκτελούμενον με-
ταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἑλλήνων δι' ἀπαραγὰς ἰσχυρῶν, εἴ-
τινες ἄλλην δὲ ἔχουσι πεγήν, εἰμὴ τὸ παρελκλυσθὲς πο-
λιτικὸν σύστημα; Ἄν δ' ἡ 3 τοῦ 76ρίου αὐτοῦ προῖθαιτο
τοῦ συστήματος τὴν καταστροφὴν, πῶς, ἂν μὴ εἰπω-
σιν, ἡγωνίσθησαν κατὰ προτίμησιν; Ἄν ἡ ἱστορικὴ οὕτη
ἡμέρα συγχώρηται, ὥς καὶ ἡ 25 Μαρτίου, τὰ πειράμα-
τα ὅλα, πρὸς τὴν ἀρχὴν ἢ καταστρεπτικωτέρῃ καὶ γενι-
κωτέρῃ νῆα διτίθεται, δικαιούσθαι τοῦ ζήτους ἔχθρῳ;
Ἄς μὴ προχωρήσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἂν μὴ φέρωμεν
ἀναπτύξεις ἰσχυρῶς καὶ ζημιώσωσι τὴν ἑλπίδα πλείον παν-
τὸς ἄλλου κακοῦ.

Εἰς τὴν φρόνησιν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῆς Ἑθνικῆς
Συνεδέσεως ἀπόκειται τὸ πᾶν. Λαμβάνοντα αὕτη ὥς
προπαρασκευῶν ἔργον τὴν περίστασιν ταύτην, δύναται καὶ
παράξῃ ἐγγυήσεις ἀξιοχρήτους ὥς πρὸς τὸ μέλλον, δύναται
ὅχι ἀτλῶς καὶ συντάξῃ, ἀλλ' οὐτωδῶς καὶ εὐδαιμονήσῃ,
τὴν ἑλπίδα, σύρουσθαι εἰς ἐκυτὴν τὴν ἐλπίδα ὅλου τοῦ
Ἑλλήνου, ὅλων τῶν ἀπογόνων. Κατὰ τὸν ἔθνος μὴ ἡμινοῦν
ὥρτητε ἡπριαδῆποτε Νομισθεῖται. Οὐδ' ὁ παρῶν καιρὸς,
εὔτε οἱ κρούοντες τὰς χεῖρας πολιτικοὶ ἔχθροί συγχωροῦνται
τὴν παραδρομὴν εἰς γινόμενα, τόσον ἀξία εἴςτου, εἰς ὁ-
ρίξεις προσωπικὰς, εὐδαιμον μὲ τὰ κοινὰ συμφέροντα
σχέτιν ἔχουσας. Καὶ ἡμεῖς καὶ ὅλος ὁ Τύπος ὑπερασπί-
σθημεν πάντοτε τὴν κατὰ τὴν τοῦ τόπου, ἀλλὰ δὲν
συμφωνοῦμεν παντάπαστι μὲ τὴν ὑπερβολήν, ἀποτέλεσμα
τῶν ἠποίων ὑπάρχει ἡ ἀποτυχία καὶ αὐτοῦ τοῦ δικαίου
μέρους, ὑπερβολὰς, αἵτινες ἔχουσι τρομερὰς ἰστωρικῶς
καὶ ἐξωτερικῶς συνεπίεις, ὑπερβολὰς, αἵτινες διασχίζουσι
σελῆρας τὸ ἔθνος, δέπτουσαι τὸν σπῆρον νέων παραγ-
μῶν καὶ νέων κινδύνων. Ἄς ὑπερισχύσῃ δὲ καὶ ἡ δει-
κατὴ ἑθνικὴ θείλησις, ὥς ὑπερίσχυσε καὶ τῇ 3 τοῦ 76ρίου,
καὶ ὁ μὴ διακυβεύωσι τὴν τύχην τῶν κοινῶν οἱστορεῖ
κακῶς θελήσεως τινῶν προσώπων.

Διὰ τῶν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἑκκλησίας
ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΟΜΗΣ.

Ἑκκλησία	Δραχ. 48.
Ἐξορκισμὸς	Δραχ. 24.
Τριμηνιαία	Δραχ. 12.

ΑΙΩΝ

Διὰ τῶν ἐντὸς τῆς Ἑκκλησίας

Ἑκκλησία	Δραχ. 24.
Ἐξορκισμὸς	Δραχ. 12.
Τριμηνιαία	Δραχ. 6.

Καθίσταται κατὰ Τάξιν καὶ Κυρίαν

ΚΥΡΙΑΚΗ, 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1843.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Οἱ Δημοσιογράφοι—Εθνικῆς Συνελεύσεως Συνεδρίσεις τακτικὴ τρίτη—ΔΙΑΦΟΡΑ. Εκλογαὶ Επιτροπῶν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Βασιλέως—Αναγ. Λόγος πρυτανθῆς—Πληρεξούσιοι ὅπλων—Αναγ. Αἰθροῖα—Απολατὶς Τύπου—Ἔργα καὶ σπέρματα ἀναρχίας—Εἰς πληρεξούσιος Σπάρτης—Συνέγεια καὶ τέλος τοῦ κληνισμού τῆς Συνελεύσεως—Περὶ Γ. Δρακονισμοῦ—Εἰσοποίσεις.

Οἱ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ.

Ὀλίγαι πράξεις λαμπραὶ ἀκτινοβολοῦσι περιοδικῶς, καὶ περισσότεραι, σκότους ἰδίαι, λατασκιάζουσιν, ὡς νεφέλη μαύρη, τῆς Ἑλλάδος τὴν δόξαν. Εἰς τὸν χαρακτηρὰ αὐτῆς προστρέβει μῶμον δεινὸν μία τῶν δευτέρων, καὶ περὶ ταύτης, ἂν καὶ ἐναντίον τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν, προτιθέμεθα ἤδη νὰ μνημονεύσωμεν, ὅσω ἂν ἐσκέφθημεν ἐπέχοντες ὡς πρὸς τὴν προτιμητέαν, ἢ μὴ, λήθην τῶν γενομένων. Δὲν δεικνύμεθα ἐπιδεικτικοί, καὶ πολλῷ μᾶλλον δὲν παραδειγματίζομεθα τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἵτινες, ἀτολμοὶ καὶ οὐτιδανοὶ φύσει, ἐκ τοῦ μὲν παρουσιάζουσιν ὡς λέοντας, καταΰμενοι τῶν διὰ τῆς χειρὸς ἄλλων προπαρασκευασμένων, περιστάσεων, τοὺς δ' ἄλλους ἀρέσκονται νὰ ὑποκαταλάβωσι μ' ὄμμα ἐπίβουλον ὡς ὄντα μηδασμινὰ ἕνεκα ἡθικῆς ἐλλείψεως, ἕνεκα προσωπικότητων. Σιζόμενοι ἡμᾶς αὐτοὺς, καθ' ὅν σεβόμεθα τρόπον τὴν ἀληθειαν, τὴν κοινὴν καὶ πιστὴν γνώμην, θέλομεν τάξει εἰς τὴν ἀρμοδίαν θέσιν τοῦ τοῦ προκειμένου θέματος, θεωροῦντες ἀνάξια σπουδαιότητος πολλῆς τὰ φαινόμενα ὄργανα, καὶ μόνην ὀρεῖλοντες νὰ ἐκνηλετήσωμεν τὴν κυρίαν αἰτίαν ἐνὸς γεγονότος, τὸ ὁποῖον προσήλθεν, ὡς εἴπομεν, τὸν μεγαλύτερον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτηρὰ μῶμον δι' ἀπαρὰ δειγμάτων εἰς τὰ χρονικά τοῦ κόσμου κεντρικίαν καὶ ἀγνώμοσύνην.

Καὶ ὑπάρχουσιν ἄρα ἄνθρωποι, εἰς τῶν ὁποίων τὸν νοῦν δὲν φαίνεται τίποτε ἄτιμον; Καὶ λαμβάνεται τάχα, ἂν εἴπῃ τις, ὅτι ἡ νέα Ἑλλάς, καὶ μετὰ τὴν 3 τοῦ 76ρίου

ἀκόμη, δίδει πρωτότυπα ἀρετῆς ἐκ μέρους τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρκετὰ, καὶ ἐκ μέρους τοῦ πολιτικοῦ ὀλίγα; Εἰς στρατιωτικὸς, συνταγματάρχης μὲν τὸν βαθμὸν, φέρων δὲ λαμπρότερον ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸν τοῦ ΠΑΤΡΙΩΤΟΥ τίτλον, ὁ Κύριος Ι. Μικρυγιάννης, συνεπῆς μ' ὅσας ἀπείδωκε προσωπικῶς ἀνευρημίαις πρὸς τοὺς Δημοσιογράφους κατὰ τὴν 3 τοῦ 76ρίου, ὡς τὰ πρῶτα τῆς Μεταβολῆς ὄργανα, ἐπρότεινεν εἰς ἐπήκοον ἀπάντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 23 Θμβρίου τὴν ἑκαμ μεγάλων πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλιύσεως ἐξαιρετικὴν παραδοχὴν τῶν ὡς Πληρεξουσίων ἐκλεχθέντων ὑπὸ τοῦ Λαοῦ Δημοσιογράφων, ὅτους ἐστέρει τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγνωρίσεως ὁ ὡς ἐν ἐνεργείᾳ παραδειχθεὶς κατὰ τὴν προτεράσαν περὶ ἐκλογῆς Πραξισταίων νόμος τοῦ 1822. Ἡ ἡμεροῦσία διάταξις προέθετο κατὰ τὴν ἐπιούσαν εἰς συζήτησιν τὴν πρότασιν τούτου, καὶ εἰς τῶν διακεκριμένων φρονίμων καὶ ἀξίων Ἀντιπροσώπων, ὁ Κύριος Κ. Ζωγράφος, ἀνέστη πρῶτος ἐπὶ τοῦ βήματος λαβὼν τὴν λόγον· εἶπε·

«ΚΥΡΙΟΙ! Ἐμῖναι νῦν συζητηθῇ σήμερον ἡ πρότασις τοῦ Συνταγματάρχου Μικρυγιάννη ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς Δημοσιογράφων ἐκλεχθέντων ὡς Πληρεξουσίων. Ῥοχίμμι νῦν τὴν ὑποστηρίξω, καὶ νομίζω, ὅτι ὁ εἰσάξας αὐτὴν δὲν ἐσκόπει νῦν τὴν παρουσιάτη, ὡς δικαίωμα πλήρες, ἀλλ' ὡς ἐξαίρεσιν, τὴν ὅποιαν συνίστα εἰς τὰ αἰσθημένα σας καὶ ὀχι· εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς αὐστηράς σας δικαιοσύνης. Εἰναι, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, περικοπώσεις, καθ' ἃς ἡ ἀκρὰ αὐστηρότης εἰς τὴν προσαρμογὴν τῶν ἀφηρημένων ἀρχῶν τοῦ δικαίου πλησιάζει παραπολὺ εἰς τὴν ἀδικίαν. Ἐξηγοῦμαι. Εἶναι βεβαίως ζωνηρὰ εἰς τὴν μνήμην σας ἡ κατάστασις τῆς Βλλάνδος κατὰ τὴν παρελθούσαν δεκαετίαν. Ἀριστούργημα τῆς Βαβροκρατίας ὑπῆρξεν ἡ ἀθλία κατάστασις ἐκείνη, εἰς τὴν ὅποιαν καὶ τὰ δικαιώματα παρεγνωρίζοντο, καὶ τὰ συμφέροντα κατεστρέποντο· εἰς τὴν ὅποιαν καὶ ὁ πάσχων λαὸς δὲν εὗρισκεν εἰρηνικὰ μέσα σωτηρίας, καὶ ἡ ἀμαρτάνουσα Ἐξουσία ἔσυρε μεθ' ἐκυτῆς τὸ ἔθνος ὁλόκληρον εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον.

Τὸ μίγμ συμμαχίαν, τὸ μοναδικὸν ἔγωγε εἰς τὰ χρονικά τοῦ Κόσμου ἔθνικόν μας κίνημα τῆς 3 76ρίου, ἡ καθιέρωσις τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν σκοπῶν του διὰ τῶν ἀπορήσεων τῆς παρούσης ἔθνοσυνελιύσεως, ἰδοὺ τὰ μέγα, διὰ τῶν ὀποῖω· ἡ χεὶρ τοῦ Ἰψίστου ἔσωσε συνάμα καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὸν Θρόνον. Ἀλλὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν βουλῶν τοῦ Ἰψίστου ποῖοι καὶ πόσοι ὑπῆρξαν τὰ ταπεινά ὄργανα; Κατ' ἀρχὰς ὀλίγοι, ἐν τῷ μέσῳ πολλοὶ καὶ εἰς τὸ τέλος ὅλοι, μὴδενὸς ἐξαιρουμένου.

Ἀλλὰ μετὰξὺ τῶν ὀλίγων, Κύριοι! δυνάμεθα ν' ἀρῇ

ᾤωμεν, ὅτι συνετέλεσαν δραστηρίως, εὐσιωδῶς, εἰς τὴν καωτήριον μεταβολὴν τῶν πραγμάτων μας. οἱ τρεῖς Δημοσιογράφοι, οἵτινες ἕως χθὲς συνεδρίαζαν μεθ' ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἔκαμε χθὲς ὁ Συνταγματάρχης Μακρυγιάννης τὴν πρότασίν του;

Ὅτι ὁ Τύπος εὐρίσκειτο ὑπὸ τὸ κράτος νόμων κόλαπτικωτάτων καὶ δὲν ἀπειλάμβανε τὰς ἐξασφαλιστικὰς ἐγγυήσεις τῶν Ὁρκωτῶν Δικαστηρίων, οἱ τρεῖς αὐτοὶ Δημοσιογράφοι (λυποῦμαι, διότι ὁ κατάλογος τῶν Πληρεξουσίων δὲν μ' ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ προσθέσω καὶ τέταρτον τὸν ἐντιμὸν Ἐκδότην τῆς γηραιᾶς Ἀθηνᾶς ὅστις, γνωρίζετε, ἐφάνη πάντοτε θερμὸς ὑπέρμαχος τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν,) καθεικάστην ἐκτεθειμένοι πρὸ ἰκνῶν ἐτῶν εἰς πρόστιμα καὶ γραμματικὰς ζημίας, πολλάκις εἰς φυλακίσεις, ἐνίοτε εἰς προσωπικοὺς κινδύνους, ὅποιον ἀπάρνησιν συμφερόντων, ὅποιον γενναϊότητα Ἑλληνικῆς καρδίας δὲν ἔδειξαν, καταπολεμοῦντες τὴν Βιδοκροκτείαν, ὑπερασπιζόμενοι τὰ ἔθνηκα δίκαια; Ναί! Κύριοι! ὁ Φιλόμων, ὅστις διακρίνεται καὶ ὡς παλινὸς ἀγωνιστὴς, ὁ Λεβίδης, ὁ Χαλκιδέπουλος μὲ στανίαν τόλμην, μὲ μεγάλην ἐπιμονὴν, μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἠγωνίσθησαν τὸν ἱερὸν, πλὴν ἐπικινδυνον, ἀγῶνα τῆς Δημοσιογραφίας ἐκείνης, ἥτις προωργάνισε τὰ τῆς 3 Ἰουλίου, καὶ προεξέτεχνε τὰ στοιχεῖα τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Διὰ ταῦτα ὑποστηρίζω ἐνώπιόν σας τὴν πρότασιν τοῦ Κυρίου Συνταγματάρχου ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῶν Πληρεξουσίων τούτων. Προχθὲς διατηρήσατε τὸν νόμον, ἐστηρίξατε τὸν γενικὴν κανόνα· ἀλλ' ἡ ἐξαίρεσις, τὴν ὁποίαν σᾶς προτείνωμεν σήμερον, εἶναι μικρά, δὲν ἔχει συνεκείας, διότι μονοδικὴ καὶ ἑκτακτος εἶναι ἡ παρούσα Συνέλευσις, διότι ὁ 17 Νόμος δὲν θέλει εἰς τὸ ἐξῆς ἐφαρμοσθῇ. Ἢ ἐξαίρεσις αὕτη εἶναι ἀβλαβὴς, διότι δὲν θέλει προσθέσει εἰς τὸν κατάλογόν μας, εἰμὴ τρία ὀνόματα ἀνθρώπων, οἵτινες μᾶς ἔδωκαν ἤδη τῆς ἰκανότητος, τῶν ἐκδουλεύσεων, τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν τὰ πλέον εὐάρεστα δειγμάτων. Ἢ μικρὰ αὕτη ἐξαίρεσις θέλει εἰσθεῖ προέτι ἐντιμος, διότι θέλει ἀποδείξει, ὅτι ἡ Κυριαρχία τῆς Συνελεύσεως ἐξέρει καὶ δύνανται ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην, ἂν θέλητε, καὶ ἀμοιβὴν εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας. Ἐλπίζω, ὅτι δὲν θέλετε δυσκολευθῆ νὰ τὴν παραδεχθῆτε, καθ' ὅσον θέλετε τὴν εὐρὴ σύμφωνον μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης, μὲ τὸ συμφέρον καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Συνελεύσεως.

Τὸν ῥήτορα τοῦτον διεδέχθη ὑπὲρ τοῦ θέματος μόνος καὶ τελευταῖος ὁ Κύριος Κ. Ἀξελός, Ἀντιπρόσωπος ἀνεγνωρισμένους καὶ ὡς πρὸς τὸν νοῦν καὶ ὡς πρὸς τὸν

λόγον Ικανότητος, εἰπών·

«Αμβάνω, Κύριοι! τὸν λόγον, διὰ νὰ ὑποστηρίξω τὴν ἐξίρεσιν, τὴν ὁποῖαν ἐπρότεινεν ὁ ἀγαθὸς πολίτης Μακρυγιάννης. Ἡ ἐξίρεσις αὕτη δὲν προσβάλλει τὰ παρὰ τῆς Συνελεύσεως ἀποφασισθέντα. Χθὲς ὡς Νομοθέται ἀπεφασίσσαμεν, ὅτι ὁ ΙΖ. Νόμος τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ Πρωτοστατῶν ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν Ἐπαρχιῶν. Σήμερον, ἐν ᾧ ἐφαρμόζομεν τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, πρόκειται νὰ παραδεχθῶμεν ἐξίρεσιν τιμῶσαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ καθιερωθεῖσαν διὰ τῆς χθισινῆς μας ἀποφάσεως. Πρόκειται, λέγω, νὰ ἐξετάσωμεν, ἂν οἱ ἀποβληθσόμενοι Πληρεξούσιοι ἔχωσι τὰ προσόντα τοῦ Νόμου. Καὶ ποῖος ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες ὡς Πληρεξούσιοι Δημοσιογράφοι δὲν ἔχουσι τὰ προσόντα ταῦτα; Ὁ Νομοθέτης καθιερώσας, ὅτι ὁ μὴ αὐτόχθων, διὰ νὰ ἐκλεχθῇ Πληρεξούσιος Ἀντιπρόσωπος τοῦ ἔθνους, πρέπει νὰ ἔχη ἀκίνητον περιουσίαν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν, ἣτις τὸν ἐκλέγει, καὶ νὰ ᾗ καίτοις αὐτῆς, σκοπὸν ἄλλον δὲν εἶχεν εἰμὴ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τύχην τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας, ἥτις τὴν ἐκλέγει ἐμπιστευομένη τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ἔργον εἰς ἄνθρωπον ἀνεξάρτητον καὶ ἐγνωσμένον διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν πατριωτισμὸν του. Τὰ προσόντα ταῦτα, ὅλοι εἰσθε οὐμῶν, εὐρίσκονται εἰς τοὺς Δημοσιογράφους Πληρεξουσίου, διότι καὶ ἀρκετὴν περιουσίαν ἔχουν, διὰ νὰ ζῶσιν ἀνεξαρτήτως, καὶ ζῶντες ἤδη πρὸ πολλῶν χρόνων ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν μᾶς ἔδωκαν πολλάκις τρανώτατα δείγματα τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ των. Καὶ ποῖος εἶναι, Κύριοι! προτιμότερος; ὁ ἔχων εἰς Ἐπαρχίαν τινὰ μικρὴν οἰκίτην καὶ ζήσας πάντοτε ἐν βιβλίῳ σιωπῇ, ἢ οἱ περὶ ᾧ πρόκειται λόγος Δημοσιογράφοι, οἵτινες, ὡς εἶπον, ζῶσιν ἀνεξαρτήτως διὰ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου των, εἰς ὅλας τὰς κρίσεις τῆς Ἑλλάδος περιστάσεις ἔδειξαν διαγωγὴν ἀμίμητον καὶ ἐστιγμάτισαν πάντοτε τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν κακίαν; Τοὺς Δημοσιογράφους αὐτοὺς εἶδομεν πάντοτε πρῶτους εἰς τὸ στάδιον τῆς μάχης. Ἐν ᾧ σχεδὸν ὅλοι οἱ ἰσχυροὶ τῆς ἡμέρας ἐκοιμῶντο ὕπνον βαθεῖον, καὶ ἐκώφευον εἰς τὰ δίκαια παρὰ ποτα τῶν ὁμοίων των, ὁ Τύπος, μόνος ὁ Τύπος, ὕψωσε πρῶτος τὴν κεφαλὴν του, καὶ διὰ τῆς συμποίσεως καὶ ἐπιμονῆς του ἐκλόνισε καὶ κατέστρεψε τὴν Πατριοκρατείαν. Ἐν ᾧ ὁ μὲν πλούσιος ἐφρόντιζε πῶς ν' αὐξήσῃ τὰ πλούτη του, ὁ δὲ ὑπάλληλος πῶς νὰ στηριχθῇ εἰς τὴν θέσιν του καὶ νὰ προχθῇ, ὁ δὲ πολίτης πῶς ν' αὐξήσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν του, οἱ Δημοσιογράφοι ἐφρόντιζον μὲ τὴν θυσίαν τῆς καταστάσεώς των καὶ αὐτῆς των τῆς ὑπάρξεως, ἐφρόντιζαν, λέγω, ν'

ανάψωσιν εἰς τὰς καρδίας μας τὴν φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ, νὰ μᾶς ἐνώσωσι καὶ νὰ μᾶς νάμωσι νὰ συναισθῶμεν τὸ βῆρος τῆς αἰσχροῦ δουλείας! Ναι Κύριοι! αὐτοὶ οἱ πρωεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ σκάφους, οἱ αὐτοὶ τοῦ ποιμνίου, πότε μὲν μᾶς ὠδήγουν διὰ τῶν συνετῶν αὐτῶν συμβουλῶν καὶ προτροπῶν, ἄλλοτε δὲ ὑψωναν γενναίως τὴν φωνὴν κατὰ τοῦ αὐθαιρέτου, καὶ διὰ δεκασείαν δὲν ἐφείσθησαν οὔτε κόπους, οὔτε ἰδρώτας, διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν τὸ μέγα ἀπόκτημα θεσμῶν ἐλευθέρων.

Ναι, Κύριοι! δὲν ἀρνούμεσι, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐφλέγοντο ἀπὸ τὸ αἶσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, ὅτι ὅλοι ἐκεθόμενον τὴν ἐνδοξὴν μεταβολὴν τῆς 3 76ρίου κατεῖδον ὅπως δὲν ἐτόλμα νὰ ἐκινήσῃ πρῶτος εἰς τὴν σκηνὴν. Εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρχεν ἡ κυστικὴ ὕλη, δὲν ὑπῆρχεν ὅμως σπινθὴρ διὰ νὰ ἀνάψῃ τὴν φλόγα. Ὁ Τύπος μόνος, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν πρὸς δόξαν του, ὠρίμασε τὰς ἰδέας μας, αὐτὸς μᾶς συνέδισεν, αὐτὸς ἀνάψε τὴν φλόγα τοῦ πατριωτισμοῦ εἰς τὰς καρδίας μας, καὶ τότε μόνον ἐπληθύνθη ἡ ἐνδοξὸς τῆς 3 76ρίου ἡμέρα. Ἰσχυρὸν ἵπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν ἀπέλατταν τὸ δικαίωμα νὰ φέρουν τὸν λόγον εἰς τὴν Σιδηρικὴν ταύτην ὁμήγυριν ὡς Πληρεξούσιοι; Ἄν καὶ δὲν ἔχουσιν ἀέλιον περιουσίαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, πρὸς τὴν ἐξελέχθησαν ὡς τοιοῦτοι, δὲν ἀπέλατταν, λέγω, εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους δικαιοῦματα ἀπαράγραπτα, ὑποστηρίζοντα τὴν ἐξάρισιν τοῦ ἀγαθοῦ Μακρυγιάννη; Παραδείγματα τοιούτων ἐξαιρέσεων δὲν μᾶς χορηγεῖ καὶ αὐτὴ ἡ ἱστορία τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία ἐτίμησε ξένον μόνον πρὸ ὅσων ἐτῶν κατοικήσαντα τὴν Γαλλίαν, μὲ τὰ μεγαλύνειν πολιτικὰ δικαιοῦματα, διότι κατέστη διὰ τῶν γνώσεών του ὡρῆλιμος εἰς τὸν τόπον; Δὲν εἶναι πικρὸν ν' ἀρνεθῶμεν εἰς τοὺς προπαρασκευάσαντας τὴν τράπεζαν καὶ αὐτὴν τὴν συλλογὴν τῶν ψυχῶν; Δὲν εἶναι, λέγω, λυπηρὸν ἀντὶ ῥόδων νὰ ῥίψωμεν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀγαθῶν τούτων πολιτῶν μαρμαρέας δάφνας καὶ κυπερισσόμυλα;

Ποῖον δ' ἀπίσθη ἀποτέλεσμα ἐξ ὅλων τούτων; ποῖον τὸ ζήτημα φύτει καὶ οἱ λόγοι τῶν ῥατόρων αὐτῶν θέσει ἐνέπνευσαν σκεπτόμεν; ποῖον ἀπέκρινεν ἄλλων ὁμοίας κατηγορίας θεμάτων ἐλάσεν ἀποδοχὴν τοῦτο; Ἢ ἀλήθεια μετὰ παρρησίας ἐκφρασθεῖσα ἐνύξεν τὰς καρδίας διαφόρων, ὡς ἐνύξεν ποτε καὶ τὴν τοῦ χωρικοῦ Ἀθηναίου ἡ φήμη, τοῦ Ἀριστείδου ὡς δικαίου. Ἐκτυλίσσεται ἐντεῦθεν ἡ πρόθεσις τινῶν, εἰς τὴν μειοψηφίαν ἀπαγομένων, ἐναντίον τοῦ ζητήματος; καὶ ἕνας μὲν, ὁ Κ. Ν. Κορριωτάκης, φιλόνομος καὶ φιλόπατρις καθ' ὑπερθεσιν, ἐπευφημῶν ὑπὲρ τῶν Δημοσιογράφων ἐπεκαλέσθη κατ' αὐτῶν τὴν αὐστη-

ρὰν ὡς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα ἐπεμύον τὸ νό-
μου τῶν 1822, « ἵνα μή τι παρόμοιον γένηται » ἐνδύ-
λως μνημονεύων τοσούτων ἄλλων ἐκτὸς τοῦ νόμου αὐτοῦ
καὶ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ παρὰ τῆς Συνεδέσεως πε-
ραδεχθεῖσων ἐξαίρεσεων. Ἐπὶ δὲ, ὁ Κύριος Σ. Κοπανί-
τας, ὅλος πνεῦμα καὶ νοῦς νέος, γαλοῖον νὰ καταστήσῃ
ὑπαγορευθεὶς τὸ ζήτημα, δι' ἐπιδείξεσιν ὡς χαίροντας δικαί-
ωμα τοιοῦτον καὶ τοὺς συνθέτας ἅπαντας καὶ τοὺς βι-
βλιοδέτας· ἄλλος, ὁ Κ. Γ. Δακός, ἐπίτροπος αὐτοεπαγγελ-
τοῦ τῶν Ἀγγέλων καὶ αὐτόχρομα λογιώτατος· κατὰ τὴν
συνήθη σημασίαν, παρενέβαλεν ὡς τριούτους καὶ τὸν σὺλ-
λογον τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν
Γυμνασίων καὶ ἄλλος, καθ' ἑαυτὸν μὲν τῇ καρδίᾳ κα-
τοῖς τρόποις, εὐφύστερος δὲ καὶ δεινότερος περὶ τὰ πράγ-
ματα δακτυλοδεικτούμενος, ὁ Κύριος Ρ. Παλαμίδης,
σχηματίζας παρὰ τὴν φαντασίαν ἑαυτοῦ καὶ
συντεχνίαν δημοσιογραφικὴν, ὡς τῶν βυρσοδεψῶν καὶ κα-
πηλῶν, ἐξέτεινε πλατύτερον τὸ ζήτημα γνωμοδοτήσας
τὴν κατὰ τύπους ἐλογητὴν Ἀντιπροσώπων ἐκ μέρους ὧν
τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ζώντων καὶ τιθεώτων Δημοσιογρά-
φων. Μὴ δὲν ὑπάρχῃ ἀληθῶς καὶ Ἀντιπρόσωπος ζώντων
καὶ θυσιασθέντων Βουλγάρων καὶ Σέρβων ὁ Συν-
ταγματάρχης Χ. Χρῆστος, κατ' αὐτὴν τῆς ἐξεταστικῆς
Ἐπιτροπῆς τὴν σήμερον δημοσιευομένην ἔκθεσιν; Κωμω-
δεθῆναι οὕτως ἡ ἐθνικὴ καὶ σπουδαία τοῦ Συνταγματάρ-
χου Μικρυγιάννη πρότεσις, ἄλλων μὲν συνενοούντων διὰ
σιωπῆς ἀπροσδοκῆτος καὶ ἄλλων ὑπεκφυγόντων ἐξω τοῦ
βουλευτηρίου, ὥσπερ προέκειτο κίνδυνος μέγας περὶ τῶν
ὧν, ἀν' ἐθυσίαζον, οὕτως εἰπεῖν, δύο μόνας ὑπὲρ τῶν
Δημοσιογράφων λέξεις, ἐλαβεν ἀπαράλλακτον τῆς περὶ
τῶν Πληρεξουσίων τῶν Ὑπλῶν προτάσεως τύχην καὶ ὡς
πρὸς τὴν διεξαγωγὴν καὶ ὡς πρὸς τὸ τέλος. Ἀπερρίφθη,
καὶ ἐλειψε μάλιστα, ἀγνοοῦμεν ἐν τίνι λόγῳ, τοῦ νὰ
θίγῃ αὐτὴν εἰς ψευδογραφίαν ὁ ἀναπληρῶν τότε τὸν Πρόε-
δρον Κύριος Α. Μεταξᾶς.

Διὰ τὴν εἰς τὸ ἐκθετικὸν γενόμενον Κοινὴν ἡθικὴν τα-
ραχὴν δὲ, ἔφερεν ἡ περίπτωσις αὕτη, καὶ πικρὰ ἐξακα-
λυφθεῖσιν ἐπικρίσεις περὶ τοῦ ἐξηγηθέντος εἰς τὸ πρόσωπον
τῶν Δημοσιογράφων πνεύματος ἀνθρώπων τινων ὡς πρὸς
αὐτὸν τὸν Τύπον. Ἢ ἄρα, νίοι Μιχαδόνες Φίλιπποι οἱ
τοιοῦτοι, ἠθέλησαν νὰ ἐπιδείξωσιν ἑαυτοὺς ἐκ παραθέσεως
αἰγχεῖς φιλοῦντας μὲν τὸν Τύπον, μισοῦντας δὲ τοὺς Δη-
μοσιογράφους; Ἢ ἄρα, κόλακες πρότερον καὶ οὐλοὶ ταπει-
νοὶ τῆς Βασιλοκρατείας ἀνθρώποι, ἐπεχείρησαν ἤδη νὰ ὑ-
ποστήσωσιν ἀληθείας τὰς διὰ τῶν Γερμανικῶν Ἑφημερίδων
συχνὰ καὶ πρὸ χρόνων δημοσιευόμενας συκοφαντίας περὶ

τῶν ἑλλήνων Δημοσιογράφων, ὡς μόνων αὐτῶν ἐπιτιθεμένων κατὰ τοῦ ἀπολυτισμοῦ ἐκκα ἀναγωγίας καὶ διεφθαρμένης ἠθικῆς, τοῦ Λαοῦ ἡγεμονίας καὶ εὐδοκοῦ. -ος, καὶ τῶν ἑπαρχικῶν Συμβουλίων ἀνευφημούμενων ὑπὸ τῶν καθιστώτων;

Ναί! οἱ κεκηρυγμένοι φιλόνομοι μέχρι κεραίας ὡς πρὸς τὴν πρότασιν ὑπὲρ τῶν Δημοσιογράφων δὲν παριδέχοντο ἄλλως τοσαύτης τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐξαιρέσεις ὡς πρὸς τοὺς Κυρίους Μυροκορδάτον, Μεταξῶν, Μυρομιχάλην, Κωλέτην καὶ Τζούριζ, ὡς πρὸς τοὺς διπλοὺς Πληρεξουσίους τῶν Ἀθηνῶν, τῶν Παιρῶν καὶ τῆς Χαλκίδος, ὡς πρὸς τὴν Βιττήν ἐκλογὴν τοῦ Λεωνταρίου, ὡς πρὸς τοὺς προθέτους Πληρεξουσίους τῆς Κερυνθίας, τῆς Κυναίθης καὶ τῆς Ἰόρτυνος, ὡς πρὸς τὸν Ἀντιπρόσωπον τῶν Θυσιασθίντων κατὰ τὸν ἀγῶνα Βουλγάρων καὶ Σέρβων, ὡς πρὸς τοὺς μὴ ἐγκαταστημένους καὶ ἐπερὺχθονας τῆς Καρυστίας, τῆς Ἠλίας, τοῦ ἑσπροποτάμου, τῆς Ἀκακιδονίας . . . καὶ τί πρῶτον, τί ὕστερον νὰ εἴπη τις; Ὁ Νόμος ἡ ἐφαρμόζεται ἐν γένει, ἢ παύει. Πᾶσα ἐξαιρέσις ὑπάρχει προνόμιον, καὶ πᾶν προνόμιον ἀντίκειται εἰς τὰς βάσεις καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ νόμου, εἰς τὴν ἰσότητά καὶ τὴν δικαιοσύνην. Κατατρεφούσι μᾶλλον τὸν νόμον ἐξαιρέσεις εἰδικαί, ὅλως ἀδικαιολόγητοι, καὶ αὗται ἐνσπείρουσι τῆς ἀριστοκρατίας τὸ σπέρμα, διχορροῦσι τὴν κοινωνίαν, ὑψηλοῦσιν ὁμίχλῃ τυφλοῖς πᾶν ἐπίβουλον πνεῦμα, εὐδεμῆσαν δυνάμειον νὰ ἔχῃ ὑπαρξίν ἀπέναντι τοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος ὁμονοοῦντος.

Ἀληθῶς πνεῦμα τοιοῦτον ἐδέησε νὰ ἐκχνοποιηθῇ κατὰ τῶν Δημοσιογράφων. Ἰδοὺ τοῦ ζητήματος ἡ κυρία θέσις. Συνδυασμοὶ πιθανοὶ κατ' αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ προορισμοῦ τῆς 3 τοῦ 763ου, παραγκωνίσαις ἐπίβουλοι καὶ ἀντιθινκαὶ κυρίως ὑβρίζεις, ὡς θέλομεν ἄλλοτε ἐξηγηθῇ, προσέφερον πρῶτην θυσίαν εἰς τὸν βωμὸν τούτου τὴν περὶ Δημοσιογράφων πρότασιν, καὶ ἐτοιμόταται θέλουσι προσφέρει πολλὰς ἀνωτέρας ἄλλας καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξίν αὐτὴν καὶ τὰς ἐργασίας τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν νέου Ἰπουργείου.

Ἢ μεταμίλεια πολλῶν θέλει εἶσθαι ἄφροντος συνέπειαν; ἀλλὰ δὲν ἐπανακαλεῖ τις, ὅ,τι ἀπώλεσεν ἅπαξ, αἰχμαλωτίζων τὸ πνεῦμα τοῦ εἰς τὰ ἀγενῆ πολιτικά πάθη, τὸ μέλλον τοῦ εἰς ἐλπίδας μετεώρους καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ εἰς τοῦ ἄλλου τὴν ἐπιθυμίαν. Ἄν οἱ Δημοσιογράφοι δὲν ἐζήτησαν πώποτε, ὡς ἄλλοι, ἰδιωτείας ἀπὸ τὰς ἀρπαγὰς καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ Δημοσίου; ἂν οὗτοι εὐδεμῆσαν ποτὲ εἰς ἐκτουρὸς περιποιήθησαν, ὡς ἄλλοι, προτίμησιν, οὔτε τὴν συνέδρῃσιν καὶ τὰς χεῖρας τῶν ἐμόλυναν; ἂν ἐνώπιον τῆς Παροικρατείας ὑπῆρξαν τόσον ἐπίφοβοι,

ὅσον ὁ Ἐπαμινώδης εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους· ἂν ὑπὸ τὴν δεσποτείαν αὐτῆς ὑπεράσπιζον τὴν πατρίδα των μὲ τὴν ἀρρώσιν, μ' ὅσην ἀναλγησίαν ἐκώρυσεν εἰς τὰ κοινὰ δυστυχήματα οἱ σήμερον ἐπιδεικνύμενοι φιλόνομοι καὶ πατριῶται, τῆς βασιλευσσίας αὐτῆς τὰ γρονικὰ αἰς ὁμολογήσωσιν, αἱ κατὰδιδώξεις, αἱ ζυγαίαι, αἱ φυλακίσεις καὶ αἱ δολοφονίαι ἀπόπειραι αἰς προσηγορῶσι μάρτυρες.

Οὐδεμία θεωρεῖται φιλαυτεία ἀπὸ τοῦ βίματος τῆς ἀμύνης· οὐδὲ ἀνάγκη λόγων ἔθελε προκύβει, ἐάν ἡ πρότασις δὲν ἡγγίζεν αὐτὴν τοῦ ἔθνους τὴν φιλοτιμίαν, ἐάν εἰς τὴν ἀπόρριψιν τῆς δὲν ἐκδοῦναι ἢ μεγαλητέρα ἀντίφρασις πρὸς τὰς πράξεις τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων ἐκτελέσωνται μετὰ τὴν 3 729 διὰ τῆς πρὸς τοὺς Δημοσιογράφους εὐγνωμοσύνης. Ἀλλὰ τὸν ζῆλον των δὲ ἀπαμειβύνουσι γεγονότα ἐκείνου αἵμα. Ἡ δὲ τὴν αὐτὴν ἀρρώσιν θάλλουσι καὶ πάλιν ὑπερτεῖ ὅσοι τὴν πατρίδα, οὐδὲν ὅλως καὶ τῶρα καὶ ἔπειτα ἐμβλέποντες εἰς τὰς διαθέσεις ὀλίγων ἢ καὶ πολλῶν, ὡς δὲν ἐπέβλεψεν καὶ πρότερον εἰς τοῦ ἀπολυτισμοῦ τὰς συστηματικάς ἐπιθέσεις.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Εκκλησία Δραχ. 48.
Εξομολογία Δραχ. 12.
Τριμηνία Δραχ. 12.

ΑΙΩΝ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Εκκλησία Δραχ. 48.
Εξομολογία Δραχ. 12.
Τριμηνία Δραχ. 12.

Καθίσταται Τετάρτη και Κυριακή

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1843:

Οί Ὑπουργοί — Εθνικῆς Συνελεύσεως Δ' καὶ ἡ τακτικὴ Συνεδρίασις — ΔΙΑΦΟΡΑ. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως τῷ Συνταγμ. Α' Καλλιόγῃ — Ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος Ἐπιτροπὴ — Ἐὰ περὶ προτιθέμεν τοῦ Ἀναγ. Λόντου — Ἀπάντησις τῆς Ἑωσσι-κῆς Κυβερνήσεως — Ἐκλογὴ τῆς ἐπὶ τῶν ἀνταρῶν Ἐπιτροπῆς — Πρότασις περὶ Στρατιωτικῶν δικαιωμάτων καὶ λογιστικῶν — Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθν. Συνελεύσεως τῷ Ἀνθυποδ. Ἀθ. Πατριάρχῃ — Πρὸς τὸν Ἑλληνοκὶν Ἀπὸν — Οἱ ἐντεταλμένοι — Ἐκθεσίς τῆς ἐξετα-στικῆς τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων Ἐπιτροπῆς — Τιμαὶ στρεβλῶν — Διατριβὴ ἐπὶ τοῦ συγγράμματος Λ. Παπαρηγοπούλου — Εἰδο-ποιίσεις τοῦ Ἰσραήλ Νουτικῶν περὶ Ἀριτείουχων.

ΟΙ ὙΠΟΥΡΓΟΙ.

Κηρύττοντες ἄλλοτε τὰς ἀντεθνικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν διπλὴν ὑπὲρ τοῦ ξενισμοῦ καὶ τοῦ φατριασμοῦ πορείαν τοῦ προτελευταίου Ὑπουργείου τῶν 1841, ἐπεκαλέσθη-μεν, ὡς δὲν ἐλησμονήσῃ πᾶς τις, τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν τὴν ὑπομονήν, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὁργὴ Κυρίου. Περὶ λθὼν ἀληθῶς ἡ ὁργὴ αὕτη, ἡ μάστιξ αὕτη, τῇ 3 76ρίου 1843 ἀπώλετο ἀληθῶς τοῦ Ὑπουργείου τοῦ-του ἡ σημαία καὶ τὸ μνημόσυνον μετ' ἧτος, καὶ πρὸ-τοι ἐκροτήσαμεν χεῖρας ἐνδομύχου καὶ δικταίχας χαρᾶς, ἐλπίσαντες εἰς τὸν χαρακτῆρα ὅλων τῶν νέων Ὑπουργῶν πιστὴν τὴν ἐκπλήρωσιν, τῆς ὁποίας ἀνέλαβον ἐντολῆς, ἐθνικὴν τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν πραγμάτων. Μετὰ τοιαύτην πολέμοτον μεταβολὴν τίς ἠδύνατο νὰ διῃσ-χυρισθῇ εὐθὺς, ὅτι νὰ διαδεχθῇ τὴν ταύτην ἐμειλλον μετ' οὐ πολλῆς καταιγίδος ἡμέραι, καὶ κλονισμοὶ νέοι, σπασ-μοὶ νέοι νὰ ἐπαπειλώσιν ἤδη τὸ Κράτος;

Ἰκανὴν μετριότητα, γενναίαν ἄχρι τοῦδε ἐκλογισθῆ-μεν σιγῇ, ἀπορρίπτοντες τοῦ νὰ ζύσωμεν πληγὰς μόλις συνουλωθείσας πρὸς τὸ φαινόμενον, αἰσθανόμενοι μᾶλλον, ὅπως οὐκ ἀξίον ὡσεπιπολὺ, ἀντὶ τοῦ νὰ προλαμβά-νωσιν ἢ νὰ ἐλαττώσωσι καὶ, τοὺς κινδύνους αἱ κλινοτο-μῆαι γινόμεναι ἢ μὲν κατόπι τῆς ἀλλῆς. Ἀλλ' ἤδη τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ δανειζόμεθα τοῦ Σεπτεμβριανοῦ Ὑπουρ-γείου ἤδη ὅλην ἔχομεν τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς τὴν πληρὴν ἀδράνειαν καὶ παρὰ λυσίαν, τῶν ἐπαρχιῶν τὴν πραγματικὴν κατάστασιν δεικνύουσιν λυπηρῶς τοὺς τύ-πους μὲν ἀναρχίας.

Είδομεν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του τὸ ἵπουργεῖον τοῦτο
 φέρον ἑν αὐτῷ στοιχεῖα ἀναρμόδια καὶ ἀντίθετα· εἶδο-
 μεν μὲν οὐ πολλὰ εἰς τοὺς χαρακτηρικοὺς ἱραγματέων ἰδί-
 ως, τινῶν τὴν δολιότητα πρὸς τὰ κοινὰ, τὸ ψεῦδος πρὸς
 τὰς ἀρχάς τῆς Μεταβολῆς καὶ τὴν ἐσχάτην φαρμακτικὴν
 μηχανορραφίαν καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐφαρ-
 μογὴν· εἶδομεν τέλος πάντων, ὅτι, ἂν καὶ ἀπετελέσθῃ
 ἡ Μεταβολή, τὸ ἴδιον ὅμως διέτρεχε δυστυχὲς σύστημα
 τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως· δὲν ἐθε-
 λήσαμεν ὅμως, καὶ προτρεπόμενοι ἀλλεπαλλήλως παρὰ
 τῶν ἐπαρχιῶν ὀθουμένων εἰς νέαν καὶ χειροτέραν τῆς προ-
 τέρας ἀνευρίαν, δὲν ἐθέλησαμεν καὶ ἐναντίον, ὁμολογοῦ-
 μεν, τῆς πεποιθήσεως ἡμῶν νὰ κινήσωμεν κάλαμον πρὸ
 τοῦ σχηματισμοῦ τῆς συγκαταλεγμένης Συνελεύσεως, πρὸ
 τῆς ἐναρξοῦς ἐξουσίας τῆς ἐθνικῆς πλειονοψηφίας. Οὐτ'
 ἄλλοι, οὔτε ἡμεῖς ἀμνηστέωμεν ποτε, ὅτι ἡ πρώτη ἀ-
 πόπειρα κατὰ τινῶν τῶν Σεπτεμβριανῶν ἱπουργῶν ἡδύ-
 νατο νὰ δώσῃ τὴν ὁδοῖν πρὸς τὴν διάλυσιν ὀλοκλήρου
 τοῦ ἱπουργείου, τὸ δικαίωμα αὐτὸ πρὸς τὴν πλήρη ἐπο-
 μένως παραλυσίαν τῶν πράξεων καὶ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ
 πνεύματος τῆς ὅλης τοῦ ἔθνους. Ἀντὶ μιᾶς περιοδικῆς καὶ
 θεραπευτικῆς νόσου· ἡθέλωμεν ἔχει τότε γρηνοτέραν ἀλ-
 λην καὶ ἀθεράπευτον ἰσως· ἀντὶ μοναδικοῦ τῷ κακῷ ἡ-
 θελεν εἶσθαι σύνθετον πλῆθος. Ποῖος ἐν τούτοις ἡγνῶει τὴν
 ἐπὶ θύρας ἐρεθισμένην ἐπιβουλὴν, ἐτοίμην νὰ ἐπιτεθῇ
 εἰς περιστάσιν πρώτης;

Ἰδοὺ οἱ λόγοι, οἱ μόνοι ἰσχυροὶ λόγοι, ἐνεκα τῶν ὁποίων
 καὶ ὁ Τύπος, εἰ καὶ ἄγρυπνος, καὶ αἱ ἐπαρχίαι, εἰ καὶ
 πᾶστρονται, ὑπέμεινον προτιμῶσαι ἐκ τῶν προκειμένων
 κακῶν τὸ μὴ γένοιτο. Εἰς στοιχεῖον πολιτικὸν ὁ Τύπος
 ὥρειλε νὰ συμμορφωθῇ, ὅπως ἡδύνατο, μὲ τὴν ἐθνικὴν ἀ-
 νάγκην. Ἀλλὰ, χάρις τῷ Θεῷ, ἀνέγκη τοιαύτης φύσεως
 δὲν ὑπάρχει ἔτι. Συγκεντρωμένως διὰ τῶν ἀντιπροσώπων
 ἔχον τὰς δυνάμεις τοῦ τῷ κυρίαρχον ἔθνους, οὐδέποτε δύνα-
 ται πλῆθος νὰ ὑπονοῇ τῶν δικαίων τοῦ ἱεροσυνέτου, οὐδένα
 κληρονομὸν δι' ὑποκατάστατον ἐπιθέσεως ἢ βαρβαρίας. Τὸ
 ἵπουργεῖον πρέπει νὰ μεταβληθῇ, πρέπει νὰ καθαρῶθῃ
 συνολικῶς.

Παρὰ τὴν εὐεργετικὴν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐνμένειαν
 πρὸς τὴν ἐθνικὴν Μεταβολήν, παρὰ τὴν ἀξιάπεινον διαγω-
 γὴν τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς τὴν δυνάτην ἑστῆσαν καὶ τάξιν τοῦ
 ἐσωτερικοῦ, πόσον τι ἰδιαιτέρον διακρίνει τὴν μέγρι τοῦδε
 περίουτον! αὐτοῦ, τοῦ Σεπτεμβριανοῦ ἱπουργείου ὡς πρὸς
 τὴν ἐκκλησίαν, τὴν μεταβιβάζουσαν τῆς παιδείας, τὰς ἐ-
 σωτερικὰς σχέσεις, καὶ τὴν ἐσωτερικὴν διεξόδον τῶν
 τῶν κλάδων, ἰδίως δ' ἐμβλέπων τις εἰς τὰς πράξεις καὶ
 τὴν κατὰστασιν τῶν δυνάμειν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν
 Οἰκονομικῶν ἱραγματέων, τί ἄλλο ἀπεντῆ, εἰ μὴ τὴν
 ὡς κῆπον! Ἀντὶ τούτου καταντήσασαν ἀνωμαλίαν, δύσκολον
 ἀληθῶς νὰ καθαρῶθῃ διὰ χειρὸς ἄλλης καὶ τῆς πλείονος

νῆς καὶ ἐπιτεθείας; Δὲν ὑπατίθηνσαν αἱ ἐπαρχίαι φρίξασαι, πρέπει νὰ δημολογίσωμεν, εἰς τοὺς παρὰ πᾶν ἄλλο ἀπροσδοκίτους διορισμοὺς τῶν Κυρίων· Ῥῆγα Παλαμίδου καὶ Δρόσου Μανσόλα ἐπὶ μιᾷ Μεταξοῦλης, ὡς τῆς 3 τοῦ 76ρίου ἐπροδόθησαν, εἶπον, τὰ κοινὰ διὰ τῆς παρὰχωρήσεως τῶν δυνάμεων ὑπουργείων, συνιστώντων τὴν ψυχὴν τοῦ Κράτους, εἰς ἄλλους τοῦ Χρηστίδου διαδόχους, διατρέποντας μὲν ὅπωςδὴποτε ὡς πρὸς τὰς ἀρχάς καὶ τὸν ξενισμὸν, χειρίστους δὲ ὡς πρὸς τὸν φαρμακικὸν καὶ τὰς ἐγνωσμένους ἐξεις.

Τὰ πράγματα ἃς δημολογίσωσιν ἀνθ' ἡμῶν, αὐτὰ δὲ εἰπώσιν, ἂν περιπεποιθῆσαν πωςὶς τὸ πνεῦμα καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς 3 76ρίου, ἂν δὲν ἐπροδόθησαν αὐταὶ αἰσχυρῶς κατὰ μέγα μέρος, ἂν διετηρήθῃ ἀπ' ἀρχῆς ἡ ἀνίσχυσα ἀρμονία μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου ἕνεκα τῆς συνθέσεώς του, ἂν δὲν ἐξητήθῃ διὰ τοῦτο ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πλειονοψηφίας, εἰ καὶ ἰδιαιτέρας καταστάσεις καὶ πάλιν. Τὰ πράγματα ἃς ὑψώσωσι φωνὴν βεβαιούντα τὴν καταστροφὴν, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ διοικητικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ κλάδου διὰ τὴν ἐν γένει φαρμακικὴν διεύθυνσιν, τὴν ἀποκλειστικότητα τοῦ προσωπικοῦ, τὴν προτίμησιν τῆς ἀνικανότητος, τὴν παρὰδοχὴν μάλιστα χαρκατέρων ὑπόπτων ἢ καὶ ἐστιγματισμένων. Αὐτὰ δὲ κηρύξωσι τὰς ἀνόμους διὰ βητῶν διαταγὰς τοῦ Ρ. Παλαμίδου ἐκλογὰς πολλῶν Πληρεξουσίων, τὰς αἰσχυροτάτας ἐκείνας παρὰβιάσεις, ἕνεκα τῶν ὑποίων οὐ μόνον αἱ ἐπαρχίαι κατεξάνιστσαν μέχρις αἱματοχυσίας, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπαρξίς τῆς Συνελεύσεως προβληματικὴ κατίστη καὶ ἀπόλυτος προέκυψεν ἡ ἀνάγκη τῆς παρὰδοχῆς παρνομιῶν τοσούτων τυρλοῖς θυμῶσι, παρνομιῶν μάλιστα ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν, ὅποια οὐδέποτε ἔλαβον χώραν.

Τὰ πρῶτα ἀποπήματα ὥλοῦσιν εἰς ἄλλα ἐπίσης βλαβερά καὶ πλέον ἀδικαιολόγητα. Ἀρ' οὐδ' ὁ μὲν Ρ. Παλαμίδης μόνον ἔλαβε κυρίαν σπουδὴν τοῦ νὰ προσκτείσῃ ὑπὲρ τοῦ φαρμακοῦ δυνάμειν ὑπέρροχον δι' ἀνωτέρους μέλλοντας σκοπούς; ἄρ' οὐδ' ὁ Δ. Μανσόλας ἄλλον δὲν ἔδειξε χαρκατέρει δι' ἀνικανότητα τὴν πλέον ἐλαττωμένην, εἰμὴ τὸν τοῦ εὐπειθεστάτου ὑπακόου πρὸς τὸν ὑποβόλεα Παλαμίδην, τί ἔκαμον, ἐρωτῶμεν, οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ παρμελοῦντες ἢ ὑποχωροῦντες; ὁ μὲν λόγῳ πνεύματος γενικοῦ, ὁ δ' ἕνεκα δευτέρων σκοπῶν, ἄλλου ρυσιῶντος μόνον, ἄλλου μεμψιμοιρούντος μόνον; τὸ νὰ καταστῶσιν ἐνοχοὶ πάντες ἐνώπιον τοῦ ἔθνους δι' ἀνικανότητα καὶ ἀσυμφορίαν, καὶ νὰ ἀναγκάζωνται παρὰ τοῦ Προέδρου εἰς ἐκουσίαν παρὰίτησιν διὰ τὴν εἰσδύσασαν ἀναρχίαν εἰς τὸ Κράτος.

Μεταίως ὁ Κύριος Ρ. Παλαμίδης ἐπροχασίσθη πάντοτε κακίζων τὴν διαγωγὴν τῶν ἄλλων, διὰ νὰ δικαιοῖσθαι τὴν ἰδικήν του. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀνέδειξε φανερά τόσα

πολιτικά ελαττώματα, ὅσα τις, ἐλεύθερος ἀπὸ τῆς ἀνα-
θυμιάσεως τοῦ ἀναιδέστερου φασισμοῦ, ἀποστρέφεται
θεωρῶν ὡς τὴν ἀρνητικωτέραν πανώλην πάσης κοινω-
νίας. Μιχαῖως ὁ Ὑπουργὸς αὐτὸς, μ' ὅλην τὴν πράξει
τοῦ τὴν ἀκολασίαν, μ' ὅλην τὴν διορισμῶν καὶ τὴν πα-
ραστήμων τὴν σπατάλην, μ' ὅλην τὴν φασιστικὴν ἐπι-
θεσιν κατὰ τοῦ προτωπικοῦ, ἠγωνίσθη εἰς τὴν σύνθεσιν
μιας κατὰ τὴν Συνέλευσιν πλειονοψηφίας. Μιχαῖως ἐθί-
μυσεν, ὡς ἀπελπισμένος ἐξ αὐτοῦ, τὴν δημοτικότητα διὰ
τῆς εἰσχωγῆς τοῦ περὶ αὐτοχθόνων καὶ ἐπεροχθόνων ζυ-
τήματος τόσον σκανδαλώδους καὶ ἐθνοζήρους. Ἀρχὼν μειο-
ψηφίας τόσον εὐαριθμῶς καὶ ἐγνωσμένης ὡς πρὸς τὴ
ποίησιν, δὲν δύναται ὁ Κ. Παλαμάδης νὰ διατελῇ ὡς Ὑ-
πουργός. Ἐξήρχισιν ἐπισκηνοτέραν δὲν χθύνατο νὰ κάμῃ
τὸ ἔθνος συνεγμένον οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ
περὶ τοῦ συγκυλισμένου εἰς τὸν εὐτελεῖ φασισμὸν Μαν-
σόλα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΚΤΑΚΤΟΝ

ΤΟΥ ἈΡΙΘ. 489 ΤΟΥ ἈΙΩΝΟΣ.

Ἀθῆναι, 3 Δεκεμβρίου 1843.

Σχεδίων ἀποαντήσεως εἰς τὸν Λό-
γον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.
Βασιλεῦ!

• Οἱ Πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους, ἀναπέμψαντες εἰς τὴν ὕ-
ψιστον τῆς ἐγκραδίας εὐχαριστίας τῶν διὰ τὴν ἐν τῷ μέ-
• σῳ αὐτῶν κατὰ τὴν 8 Νοεμβρίου ἐμρῆνσιν τῆς ὑμετέ-
• ρας Μεγαλειότητος, ἐκπληροῦσι σήμερον εὐάρεστον κα-
• θήκον, ἐκρράζοντες πρὸς αὐτὴν τὰ ζωνρὰ τῆς χαρᾶς
• καὶ τῆς βυθείας τῶν εὐγνωμοσύνης αἰσθημάτων.

• Ἀποδεχθέντες ὡς ἀρίστους οἰωνοὺς τοῦ μέλλοντος τῆς
• Ἑλλάδος τοὺς ἐμβριθεῖς λόγους τῆς Α. Μ., οἱ Πληρεξούσιοι
• ἀναγνωρίζουσι μετ' ἀμετρήτου ἀγαλλιάσεως, ὅτι οἱ συν-
• δέσαντες ἀπὸ τοῦ 1833 τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μετὰ τοῦ
• Πασιλίως τοῦ δεσμοῦ ἀποκατίεσχον διὰ παντὸς ἀδιάρ-
• ρηκτοι ἀπὸ τῆς ἐμέρας ἐκείνης, ἀρ' ἧς καὶ αἱ γενναῖαι
• τῆς πατρικῆς τοῦ καρδίας εὐχαὶ ἐπεσφράγισαν τὴν ἐκ-
• πλήρωσιν τῆς ὁμογνώμης ἐκρραθηθείσης ἐθνικῆς ἐπιθυμίας.

• Τῇ Ἑλληνικῇ Ἐθνῷ, Πασιλεῦ! κατ' ὅλην τὴν διάρ-
• χειαν τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἀγῶνος, κα-
• θιερώσαν ἐπικνηλικυμένως εἰς τὰς πράξεις τῶν Συνελεύ-
• σεων τοῦ τῆς ἐθνικῆς ἀρχῆς καὶ ἐργασίης ἡ συν-
• ταγματικῆς συντήματός, συναισθάνετο εὐλακρινῶς εὐγνω-
• μοσύνην διὰ τοὺς συμγῶνους μετὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀ-
• πό τῆς καθιδρύσεως τῆς Πασιλίας τιθέντας ἐλευθέρους
• θεσμούς.

• Ἀλλ' ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ κατέστη πολλῶς μεγαλητέρα,
• ἀρ' ἧς ἡ Α. Μ. ἀσπασθεῖσα τῆς ἐσχάτης ἐκρραθηθείσης
• εὐχῆς τοῦ, κηδόμενα νὰ στεφανώσῃ τὰ ἔργα ἴης, συνο-
• μολογοῦσα τὴν Ἀντιπροσωπικὴν Πολίτευμα, ὡς συνθή-
• κην μεταξὺ ἔθνους καὶ Πασιλίως μέλλουσαν νὰ καθιε-
• ρώσῃ ἀμετασχελεύτως τῶν Ἑλλήνων τὰ δικαιώματα καὶ
• τοῦ ἑρδόνου τὰ προνόμια.

• Ναί, Βασιλεῦ! μόνη ἡ συνθήκη αὕτη, μόνον τὴ συν-
• ταγματικὴν Πολίτευμα θέλει δώσει ζωὴν καὶ μονιμότη-
• τα εἰς τὰς ἐλευθέρους διατάξεις τῶν ἀπὸ τῆς καθιδρύσε-
• ως τῆς Πασιλίας κανονισθέντων θεσμῶν καὶ θέλει ἀνε-
• γείρει ἐπὶ ἀκραδάντων θεμελίων τὸ πολιτικὸν ἔμῳν οἰ-
• κοδόμημα.

• Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν σχέψιν περιλαμβάνοντες οἱ

• Πληρεξούσιοι τὸ ἐνεστώως καὶ τὸ μέλλον τῆς ἑλληνικῆς
• κοινωνίας, θέλουσι καταβάλλει ὑπὲρ τῆν προστασίαν τοῦ
• ἱψίστου πάσης δυνατὴν προσπάθειαν εἰς τὴν ἀνέγερσιν
• τοῦ οἰκοδομηματος τούτου.

• Συμμεριζόμενοι πληρέστατα τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Υ.
• Μ., καθὼς καὶ τὰς εὐχὰς τῆς ὑπὲρ τῆς στερεώσεως
• τῆς εὐτυχίας τοῦ Κράτους, δὲν θέλουσι ρειδωλευθῆ
• περὶ τὰς δικαίας πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον παρὰ
• ἡμῶν, ἀλλ' ὅλως θυνάμει θέλουσι προσπαθῆσαι νὰ
• καταστήσωσι μὲν ἀρ' ἐνὸς τὸν θεμελιώδη τοῦ συν-
• τάγματος νόμον. ἀρμυζόντα εἰς τὰς ἀληθεῖς ἀνάγκας
• τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀξίων τῆς προσδοκίας τοῦ
• πολιτισμένου κόσμου, ν' ἀναδείξωσι δὲ ἀρ' ἑτέρου
• τὴν Μοναρχίαν σιέαστην καὶ ισχυράν, καθιερόντας
• ὑπὲρ τοῦ θρόνου, ὅσα δικαιώματα εἶναι ἀναγκαῖα
• πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν δικαίων συμφερόντων ἑκάστου
• καὶ τῆς γενικῆς τοῦ ἔθνους εὐημερίας.

• Εὐχρεστέθητε, Πασαί, νὰ πιστεύητε, ὅτι εἰς ὅ-
• λως τὰς περιστάσεις ἡ ἑλληνικὴ λαὸς ἐγνώρισε τὴν
• πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τῆς Υ. Μ., καὶ ὅτι οἱ Πληρεξού-
•σιοι τοῦ ἑξέστητος νὰ ἐκτιμῶσιν αὐτὴν ἐπαξίως.

• Θέλουσι λοιπὸν ἐπιληρθῆ μετ' ἐκτενέστατον ἀποσώ-
• σιν τοῦ μεγάλου ἔργου, καὶ μετ' πνεῦμα εὐθύτητος καὶ
• πατριωτισμοῦ προβαίνοντες συμφώνως μετὰ τῆς Υ. Μ.
• εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἱεριστικοῦ τῆς ἑλλάδος Ἀντιπρο-
• σωπικοῦ Πολιτεύματος, θέλουσιν ἐπιμελεθῆ νὰ ἐπιθέ-
• σωσιν εἰς αὐτὸ τὴν σφραγίδα τῆς διαρκείας καὶ μο-
• νιμότητος.

• Ἐκκληροῦντες οὕτως ὑπὲρ τῆν προστασίαν τοῦ ἱψίστου
• τῆς ἑρᾶς τῆς ἐντολῆς τῶν καθέκοντα, οἱ Πληρεξούσιοι
• ἐλπίζουσιν, ὅτι θέλουσι δυναθῆ νὰ ἐξασφαλίσωσι διαπαν-
• τὸς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἑλλάδος ἀγώριστον πάντοτε
• τῆς δόξης καὶ εὐλαίας τοῦ θρόνου τῆς Υ. Μ.

Εἰς ἑκατὸν δημοσιεύοντες σήμερον Πράξεις, ἐξ ἀ-
νάγκης τὴ ἀνωτέροι τῆς ἑπιτροπῆς σχέδισθ τῆς ἀπαν-
τήσεως, κύριον ἔχομεν σκοπὸν τοῦ νὰ προλάβωμεν πρὸ
τῆς συζητήσεως τοῦ κατὰ τὴν γενικὴν συνεδρίαν τῆς
ἐνδεστέως ῥέοντες ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀντιρροήσεις, ἐρ' ὅσον
σφραγίσαι τὸ πνεῦμα τοῦ γένους, παρὰ τῆς ἐκείνης, καὶ συ-
χρόνως νὰ κἀνομεν πολλὰ προσηκόντως τοῖς Πληρεξού-
σιος Ἀντιπροσώπων, ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν τῶν
Καγμάτων, πιστεύομεν, δευτέρᾳ ἰδέᾳ, οἷοις πλεονέκτης σκο-
πὸς ὑπάρχει τὸ πνεῦμα καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀντιπρο-
σώπων, ὡς ὠδήγησεν ἐκλογισμένως τὴν ἑπιτροπὴν,
ἢ μάλιστα τὴν πλεονομήσαν αὐτῆς, εἰς τὴν σύνταξιν
τοῦ σχεδίου πᾶν ἄλλο καὶ ὅχι ἢ παρρησία καὶ ἢ ἀλη-
θεία, πᾶν ἄλλο, λέγομεν, καὶ ὅχι τοῦ παρελθόντος ἢ
κυρίᾳ κατὰστάσεως καὶ ἔρευνα.

Ἄν δὲν ἐπὶ τὴν ἀντιπροσώπων, ἀν ἐπομένως ἐσωπλήσαντες οὐδὲν ὡς
πραγματευθέντες περὶ τῆς εὐσεύς καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐκ-
φωνηθέντος λόγου τῆ 8 Ὑμῆρου, εἰχομεν δίκαιον ὡς μὴ
ἐλπίσαντες ποτε νὰ ἴδωμεν εἰς τοῦτον ἀλλὰ, παρὰ τὰς ὁ-
ποίας ἔρευν ἐκείνης ἐπὶ τῶν γεγονότων μὴ δὲ τὴν ἐνδε-
χομένην, ἀλλὰ τὴν πᾶντοτε κρινόμενην, ἐπιδοκιμασίαν
τοῦ ἱπουργείου. Ἀδιάρκον ἐπίσης, πολλὰ μάλιστα ἀδιάρκο-
ρον, εἰδομεν τὴν ἐπὶ αὐτῇ τῇ περιπτώσει ἐξελθούσας πα-
ράδοξον βουλήσαν τῆς Ἀθηνᾶς, τὴν πολλὰν λέγομεν εὐρυ-
χωρίαν τοῦ στομάχου καὶ τῆς πολιτικῆς συνειδήσεώς της·
• Δὲν ὕορταίνεις, εἰπὶν αὐτῇ, ὅτι ἂν ἀναγινώ-
σκει τὸν λόγον τοῦτον. • Ποῖα εὐαισθησία! Ἐπιτρο-
χευτέρη, καὶ ἡμᾶς, ὡς πρὸς τὰς τοιαύτας εὐαισθησίας καὶ
κρίσεις της ἡ Ἀθηνᾶ ἤθελεν εἶσθαι, εἰς τὴν αὐτὴν καὶ τὴν
Κοινὴν ἐδοκιμαζέμεν ἀμετρον ἡδονὴν καὶ γλυκύτητα, εἰς καὶ
τοῦτο ἔμενε ἀκέραιον, ἀναγινώσκον τὰς περὶ Πατριτικῆς
ἡ ἰσοφίας Γερουσίας πατριωτικῆς ἰδέας της.

Ἀλλὰ ποῖαν ἰδέαν ἑλλητικὴν, ποῖαν ἰδέαν πραγματικὴν,
βλέπει τις ἐπὶ τοῦ προκειμένου σχεδίου τῆς ἀπενεχθείσης,
συνταχθέντος ὅχι ἀπὸ ἀλλοῦ, ἀλλ' ἀπὸ ἑλληνικῆς, ἐπὶ
μάλιστα τὴν ἀριθμὸν, καὶ τοῦτον Ἀντιπροσώπων; Ἄν ἡ
ἀπενεχθείς πρὸς τὸν Πατριτικὸν λόγον δὲν φέρῃ ἐπὶ τοῦ με-
τώπου τὸ νόσμημα τῆς 3 τοῦ 7 ἑβρίου, ἂν ἡ συνέ-
λευσις οὕτω ἀρνηταὶ αὐτὴν τὴν γέννησίν της, ποῖα δύνάται
νὰ θεωρηθῇ πλέον ἢ σχέσις, ἢ συμφωνία, μετὰ τοῦ πραγ-
ματικοῦ μέρους τούτου καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ συνέλευσις
φέρει τίτλον, καλούμενη • Π ΤΗΣ 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
(κτλ.) ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ • ;

Ἐκ προοιμίων συλλυγισθάνεται ἐπὶ αὐτοῦ, πρέπει
νὰ εἰπωμεν, τὸ ἀντιθέτον καὶ ἐπὶ τὸν πνεῦμα, ὁποῖ-
ον ἐτόλμασαν νὰ ἐξελθῶσιν οἱ καὶ διὰ τοῦ προκει-
μένου σχεδίου. Εἰς καμμίαν δὲν ἐκτρέπόμεθα ὑπερβο-
λήν. Εἰς τὴν πεποθήσαν ἡμῶν τούτην διςχυρίζομεθα
μάλιστα τὴν περισσύτερον, ὅτι, παρ' ἄλλα πολλὰ
προηγούμενα, γνωρίζομεν ἀναμενόμενα μὲν πρότε-
ρον ἐν τῷ σχεδίῳ τὴν ΤΡΙΤΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, γενο-
μένην δὲ ἐνστασιν περὶ τῆς ἐξαλειφείας της τὴν πλέον δι-
νήν κατὰ τὰς σύγχρονας της ἑπιτροπῆς ἐκ μέρους τεσ-
σάρων. Τὸ πρόσωπον της μεινωψέας, ἦτοι τῶν Κυ-
ρίων Κ. Ζωγράφου, Π. Γ. Ροδίου καὶ Σ. Μήλιου ὡς μὴ
καλὸν πρὸς αἴσχος τοιοῦτον. Θέλουσιν ἄρα συμφωνηθῇ
τούτου οἱ Ἀντιπρόσωποι, καὶ ἂν ἔχῃται ἀληθείας, ὅτι ἡ
ἀπόφασις της 3 7εβρίου ἐπεβλήθη δι' εἰσπληρώσεως ξέ-
νης; Καὶ αὐτοῖς, ὡς καὶ τὰ τέσσαρα μέλη της ἑπι-
τροπῆς, ἦτοι τοὺς Κυρίους Α. Μαυροκορδατον, Γ. Κο-
λέττην, Δ. Παζοῦσαν καὶ Γ. Γκιώντην, κινῶσιν ἄρα
συνδυασμοὶ πλάγιοι περὶ μέλλοντος ἱπουργείου, περὶ
Γερουσίας, καὶ ἰσοφίας Γερουσίας; Ὁχι! Καὶ στρέφοντες

βλέμμα ἀπλοῦν πρὸς τὴν ἐξήγηθῆσαν κοινὴν ἀγανάκ-
τησιν κατὰ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν θινελαωδῶν ἐλλεί-
ψεων τοῦ σχεδίου, αἷμα τυπωθέντος καὶ διανεμηθέντος,
παραδειγμέθαι ἀνεῖ δισταγμῶν ἀπὸ τῆς παρόσης ὥρας,
τὴν ὁποῖαν ἡ Συνέλευσις θέλει εἶρει ἐπ' αὐτοῦ μέλι-
ναν ψῆρον κατ' ὁλοκληρῶν τῆς παραδοχῆς τῆς, ὑποχρε-
οῦσα τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῆς.

Καμμένη ἡ Συνέλευσις, ὡς συντακτικῇ, δὲν θέλει ἐ-
χει ὑπόστασιν νομιμότητος. ἔάν δὲν μετανοήσῃ τῆς
ἐπὶ δεκαετίας δυστυχίης διὰ τοῦ ξενικοῦ στοιχείου δι-
οικήσεως τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τῆς ἐντεῦθεν προελθοῦ-
σας οικονομικῆς κρίσεως τῆς ἔξιν δὲν προσεῖχῃ τὴν
αὐθιρίαν καὶ ἐκ μονομερείας συνταχθῆσαν νομοθεσίαν·
ἔάν δὲν ἀναγέρῃ ἀρμόδιως τὴν ἐπὶ τοσούτου κατὰ κα-
ταστάσιν καὶ βεβηλωθῆσαν δι' ἀνόμιον θεσμῶν ἐκκλησίαν
τοῦ ἔθνους· ἔάν δὲν δικαιοῦσῃ οὕτω τὰς μεγάλας καὶ
καταστασιακὰς αἰτίας τῆς κινήσεως, τὸ πνεῦμα καὶ τὰς
ἀρχάς, τῆς 3 766ου, τὴν ὁποῖαν καὶ δι' ἐπετείου ἑορ-
τῆς καθιέρωσεν αὐτῇ ἡ γαίη τοῦ Πασιλείου.

Ποῖα • δεσμοὶ ἀδιάρρηκτοι, ὡς ἀναγέρῃ τὸ σχέδιον,
συνέδισαν ἀπὸ τοῦ 1833 τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μετὰ τοῦ
Πασιλείου τῆς; • Ποῖα μετὰ τὸν πόλιν μέρῶν ὡμολογηθῇ
γραπτῇ συνθήκῃ καὶ ἀμοιβῇ ἐπ' αὐτῆς ὁρκωδότη καὶ
πίστις ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης; • ποῖα διεκτενέθη ἀναγνώ-
ρισις; Καὶ, ἂν ἔκτοτε συνέδισαν ἀμείντερα ταῦτα τὰ σοι-
χεῖα δεσμοὶ, ἀδιάρρηκτοι μάλιστα ὁμολογούμενοι παρ'
αὐτῆς τῆς ἰδίης Συνελεύσεως, ποῖα μεγαλῆτερα ἀντίρρῃσις
πρὸς τὰ πράγματα, ποῖα ἄλλως ἡδύναντο νὰ δοθῇ καταδί-
κη φρονιωτέρῃ κατὰ τῶν ἀνθρώπων, ποῖα ἀκέρωσις ἐπιστη-
μοτέρῃ κατὰ τῶν πράξεων, τῆς 3 766ου;

• Ἀποδέχεται τὸ σχέδιον ὡς ἀρίστους οἰωνοὺς τοῦ μέλ-
• λοντος τῆς Ἑλλάδος τῶν ἐμβριθῶν λόγων τῆς Α. Δ. καὶ
• ἀναγνωρίζει μετ' ἀμετρήτου (ποῖα κυριολεξία!) ἀγαλλί-
• ασιως ἀποκαταστάνας ἀδιάρρηκτους τοὺς δεσμούς ἀπὸ
• τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἂν ἦς ἐπιστραφύθῃ ἡ ἐκπλήρωσις
• τῆς ἐμῆς... ἐκτενέστερης ἐθνικῆς ἐπιθυμίας •. Ἐμ-
• βριθεῖς λόγοι! Καὶ ποῖον οὗτοι ἔφερον γαρκαθῆρα εἰς τὴν
τόν τῆς ἡγεμονίας; Ποῖος δὲν εἶδεν εἰς αὐτοὺς ὁμοίαν με-
τὰς Προκρυόεις τοῦ 1833 καὶ 1837 τὴν ἀσάφειαν; Ὅχι
λόγους, ἀλλὰ τὰ πράγματα μόνον, τὴν γραπτὴν μόνον
συνθήκην, ὅτι εἶναι νὰ ὁμολογηθῇ ὡς ἀρίστους οἰωνοὺς ἡ Συ-
νέλευσις. Τί δ' ἐννοεῖται • ἂν ἦς ἡμέρας ἐπιστραφύθῃ ἡ
ἐκπλήρωσις...; • Ἐννοεῖται ἄρα ἡ ἡμέρα τῶν Ἀποστα-
τηρῶν τοῦ 1833, ἡ ἡ τῆς 3 766ου 1843; Οἱ ἀναγερ-
• μένοι ἀπὸ τοῦ 1833 δεσμοὶ ἐπάγουσιν ὡς πολλὰ ὁμολο-
• γούμενην τὴν πρώτην ἰδέαν. Ἄν δὲ κυρίως οὕτω ἡ Συ-
νέλευσις ἐκτενέσθῃ μετὰ τοσούτης εὐλαθείας πολιτικῆς
καὶ τρόμου, ποῖαν νὰ ἀπειθῇ τις παρὰ τῆς ἐκείνης πλεί-
• ον διὰ τὰ πρὸ ὀλίγου ὑποτελεθῇ καὶ ἀποσώσῃται ἑπαρχια-
κὰ Συμβούλια;

Ἀπὸ ἀντίρρουν εἰς ἀντίρρουν πίπτουσα ἢ ἑπιτροπὴ, ὑπαγορεύει διὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐργασθῇ διὰ τοῦς ἀπὸ τῆς καθολικότητος τῆς Βασιλείας ἐκτιθέμενης ἐλευθερίας θεολογίας. Καὶ ποίους ἐνοχοὺς τοιοῦτους τὸν περὶ τοῦτον νόμον τοῦς ἀκροατικισμένους τοῦ Ὀρθωτικοῦ καὶ τῶν ἑποχόμενων Συμβουλίων, ἢ τοῦς δι-
οικητικοῖς καὶ τοῦς περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῶν 1833 καὶ τῶν 1842.

Ἀναγνωρίζουσα πρὸν ὅμα καὶ ὅχι (ὡς λέγει κατωτέρω) δικαιώματα τῶν ὁρίων ἐκπαρξίνουσα ἀπὸ τῆς γραπτῆς Συνθήκης, συγγίνομεν μάλιστα τὰ πρὸν ὅμα μὲ τὰ δικαιώματα ἐκείνη καὶ τὴν αὐτὴν σκέψιν περιλαμβάνει τὸ ἐνδεῶς καὶ τὸ μὴ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας κατὰ. Ποία ἄρα ὑπάρχει ἡ μὴ αὐτὴ σκέψις, ποῖον δια-
τάξιν ἐξορίζεται σίστημα, ἢ πῶς, διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἀντὶ παραρρημένων ὁρίων νὰ ἀναπληρωθῇ ἢ ἑπιτροπὴ, ἢ αὐτὸς ἢ πληροσφαιρία αὐτῆς, ἐνώπιον τῆς Συνλεύσεως, ἐν ᾗ μάλιστα οἱ Κύριοι Μακροβόδοι καὶ Κωλέττες ἐκπαρξίνουσαν πλείον ὑπὲρ τοῦ φυσικοῦ πνεύματος, καὶ τοῦτο, ὡς τὴν μόνον ἀκρογων-
λίαν λαβὼν, ἀνδράσιν νὰ ὑπερταρξίνουσαν (ἢ δυναθῶσαν) εἰς ὅλας τῆς Συνλεύσεως τῆς ἐργασίας.

Τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως ἀρξάμενος εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἀναπρωσώπων. Ἀδύνατον δὲν πρέ-
πει νὰ ἐκλάβωσαν οὕτω οἱ τὴν σύνεσιν τῆς, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἀπαντήσεως, οὔτε τὸ γινόμενον, ἢ μὴ τὸ πνεῦ-
μα, τὸ ὅποιον νὰ ὑπαγορεύει μίλλαι τὴν σύνεσιν τοῦ θε-
ματιώδους Νόμου. Ἡ περαιτέρω ἀπάντησις, ὡς εἶναι συν-
ταχθεῖσα ὑπὸ τῆς ἑπιτροπῆς, οὐκ μόνον ἀναρμοδία ὑ-
πάρχει ὡς πρὸς μίαν Συνέλευσιν συντακτικὴν, ἀλλ' ἀν-
σχεῖται ἐκ βάθρων τὰ γινόμενα τῆς 37 εἰσεως, ἐν ᾗ ἀνέκει-
ται εἰς Ἑλλήνας, ὡς μὲν δικαιοσύνη ἔχει Ἑλληνισμοῦ. Καθὼς καὶ
καὶ ἀρχὴς πρέπει νὰ διεξέλθῃ οὕτω τὸ παρὸν μετ' ὅλας
τῆς ἐνσχυρισμοῦ, πρέπει νὰ διεξῇ τὴν Συνέλευσιν αἰσθα-
νομένην τὴν ἀποστολὴν ἐκείνη καὶ μάλιστα νὰ δεμιοερ-
γήσῃ συμπερινοῦς μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀνατολικῶ Ἑρμηνεύ-
ματος, τὰ ἔθνη, τὰς κυρίας ἀνάγκας καὶ τὴν προσορισμὸν τῆς
Ἑλλάδος, καὶ ὅχι νὰ φιλικῶς συστήματα καὶ ιδέας ξένας,
ὀρέξεις καὶ σκοποὺς ξένους. Ἀς μὲν ἀπαρνηθῇ ἡ ἔθνο-
συνέλευσις τὴν προσωπικότητά της, καθέτι ὁ ἀρνούμενος
τὴν προσωπικότητά της καὶ γίνεται ὁσῶτος.